

DIARI CATALÀ D'AVISOS,
NOTÍCIES I ANUNCIS

Preus de subscripció

Barcelona Edició vespre 250 ptes. mes
Edició matí 250 " "
Península .. 250 " trimestre
Amèrica i Filipines .. 500 " " "
Unió postal .. 25 " " "

La Veu de Catalunya

10 cèntims

REDACCIÓ I IMPREMTA
Carrer de Ferlandina 7, 9 i 11
(Prop de la Plaça dels Àngels)
Telèfon num. 4396-A

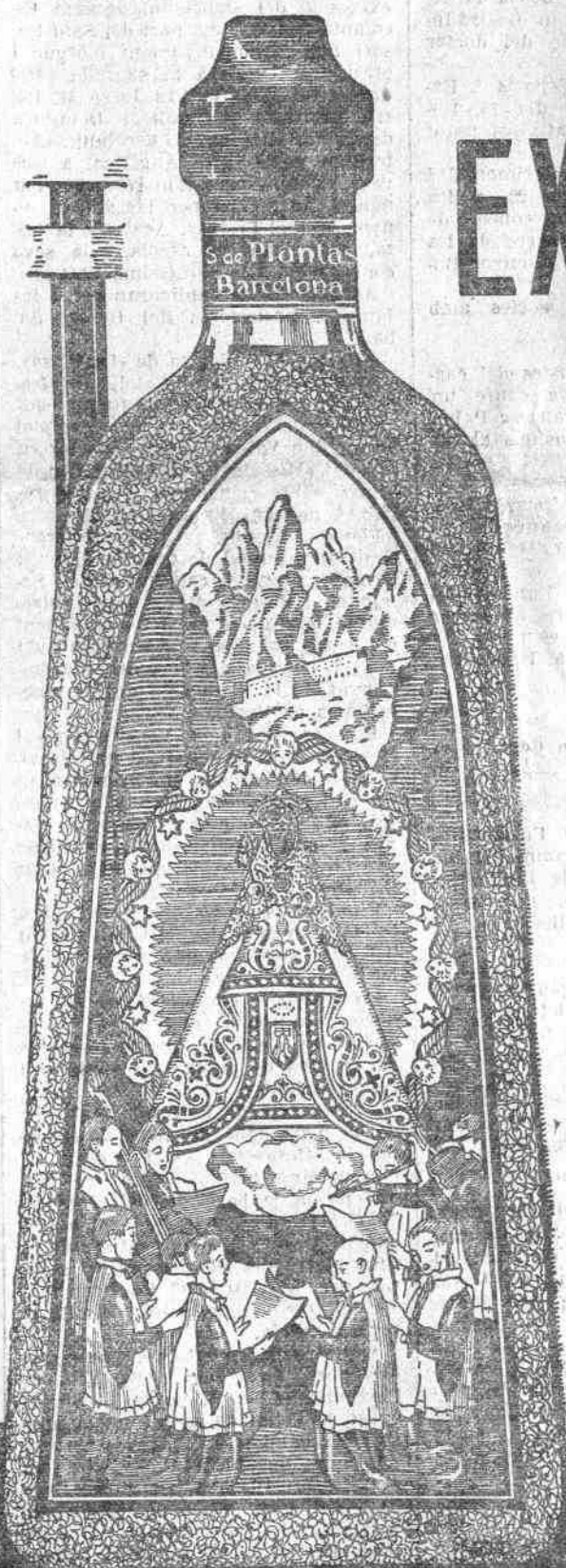
ADMINISTRACIÓ
Rambla de St. Josep, 16, principal
Telèfon 184 A
Anuncis esqueles comunicats
i reclams a preus de tarifa.

Ay XXXVIII.- N.º 9.943

Barcelona: Divendres, 13 d'abril de 1928

Edició del vespre

Aigua de la Cierge de Montserrat

EXIT CREIXENT

Com antireumàtica

Com antisèptica

Com a tonificant

i com a colònia d'al-
ta graduació i de per-
fum característic.

Elaborada baix la direcció del Farmacèutic
Dr. J. VILADOT
Registrada en Sanitat amb el num. 9.252.

De venda en el Monastir de Montserrat

i en totes les farmàcies i centres d'específics

Depòsit general: Laboratoris del Dr. J. Viladot, Concell de Cent, 303

Imprescindible en tot botiquí escolar, domèstic, industrial i de turisme o deportiu.

Teatre Romea

BENEFICI DE PIUS DAVI

Per al vinent dimarts, dia 17, s'annuncia al Teatre Català Romea una funció extraordinària a benefici del director i primer actor de la Companyia, Pius Davi.

Amb gran encert el programa combinat pel senyor Davi pot qualificar-se de solemnitat teatral. La obra comèdia «Les garses», de l'eminent Ignasi Iglésies, i el sainet de Santiago Russinyol «A cal antiqüari», és un programa excepcional que, juntament amb els grans mèrits concrets pel beneficiat, garanteixen l'èxit de la vetllada.

LA INTERPRETACIÓ DE «L'HEREU RIERA»

En una obra tan abundant en episodis com «L'hereu Riera», destaquen singularment els mèrits dels interpretes, ja que tots els papers ofereixen moments de veritable relleu, que els artistes aconsegueixen subtilment amb imponderable encert.

En primer terme sobresurt la genial creació de Maria Vila, l'alt prestigi d'actriu de la qual ha estat refrendat per tots els crítics; Pius Davi aconsegueix també un veritable triomf com a director i com a artista consumat. Així mateix es fa aplaudir, en el seu difícil paper de Capità Maltre, el notable primer actor Alexandre Nolla, i aconsegueixen també interessar el públic les senyores Cazorla, Guart, Maria Luisa Rodríguez i els senyors Cabré, Vinyes, Stréms, Capdevila, Ventayols, Martí, València, Biosca i Marín, els quals una vegada més confirmen l'alta categoria.

Es tracta, doncs, d'un conjunt molt ben trobat, que rares vegades s'aconsegueix a l'escena catalana, degut a l'èxit del qual l'obra ha arribat al seu màxim d'esplendor.

Teatre dels Poetes

SESSIÓ DEDICADA A FERRAN MARISTANY

Ahí, a dos quarts de vuit del vespre, el «Teatre dels Poetes» celebra a l'Ateneu Barcelonès la novena sessió del cicle d'homenatge als grans poemes morts.

La sala d'actes de l'Ateneu es va omplir d'un auditori molt distingit. La sessió fou dedicada al poeta Ferran Maristany.

El senyor Ribera-Rovira, encarregat de pronunciar l'excordi, digué que volia parlar més de l'home que del poeta. Encara, però, que les dues personalitats en el cas de Maristany es fonen en una sola figura. Més ben mirat, sabia separar el poeta de l'home.

L'excordi evoca els dies de la seva joventut quan trobava a Maristany pel Passeig de Gràcia, amb el seu jaquès impecable i el seu monòcle, aleshores únic a Barcelona. I també amb el seu gest de militar al Cel.

Explica que Maristany era un solitari, entre la multitud.

Explica que Maristany era fill d'un important cotonaire i que darrera les fulles de cotitzacions ell posava els seus primers versos.

Recorda les seves converses amb Ferran Maristany durant les quals mai, ni per incident, havien fet referència als negocis.

El senyor Ribera-Rovira diu que ell calia dir s'adonava més que Maristany era un gran poeta. No ho la mentava. Al contrari. Preferia que la nostra terra perdés un cotonaire i guanyés un poeta.

Parla de l'aparició del primer llibre de poemes de Ferran Maristany «En el cel».

A continuació explica que malgrat aquest volum de versos, Maristany era completament nostre.

Recorda que la crítica rebutjà el llibre «En el cel» i que Maristany volgué que d'aquell volum n'algú pogués tenir-ne cap exemplar, llevat d'ell i l'excordi.

El senyor Ribera-Rovira diu que Maristany no va conèixer l'alegria deguda a la seva complaença malaltosa per la doctor.

Parla amb orgull de l'obra de Maristany com a traductor.

Explica l'administració que Maristany sentia per Shelley, i diu que ell no comprenia que un poeta com aquell

hagués portat una vida francament deshonesta.

La referència al carnet d'impressions que Maristany sempre portava i dels quals va sortir el seu segon volum de poemes «El dolor i la glòria».

Recorda l'amistat de Maristany i el poeta portuguès Teixeira de Pascoas i la platja d'ells dos a la finca «El primer».

A continuació diu que Maristany de petites ja es troba condemnat a perdre la vista i, afegeix, quan havia d'estar a la plenitud de la seva vitalitat, només era una ombra.

Molt, continua el senyor Ribera-Rovira, els amics l'acompanyarem al camp, on havia de refer-se. No tornà. I amb ell vàrem perdre un gran home i un gran poeta.

Si calgués portar un altre sant al Cel i jo tingués poder per fer-ho, acata dient l'excordi, al santoral posaria Sant Ferran Maristany, poeta i màrtir.

Aquestes paraules del senyor Ribera-Rovira, pronunciades amb profunditat, emoció, foren acollides amb prolongats aplaudiments.

Després la senyoreta Roser Coscolla, amb la gràcia i pulcritud de sempre, recità alguns poemes de Ferran Maristany.

L'auditori, que escoltà amb gran atenció, i moltes vegades emocionat, al final, aplaudí la senyoreta Roser Coscolla amb veritable entusiasme.

Una Cooperativa Sucrera a Balaguer

Ha estat dirigida als remolaters de les terres de Lleida l'allocució següent:

«El mes de desembre darrer, va néixer en aquesta comarca la nostra associació Unió de Remolaters de Catalunya; en el curs dels pocs mesos transcorreguts, ha estat molt laboriosa la tasca portada a cap, que en altra ocasió tindrem a honra donar-ne compte, puix pel present volem concentrar tota l'atenció a una iniciativa del Sindicat Agrícola de Balaguer, que creiem transcendentalíssima per la remuneració econòmica que portarà a tots els cultivadors de remolatxa de la comarca. La iniciativa a què hem al·ludí és la constitució d'una Fàbrica Cooperativa sucra-

L'esperit de tota cooperativa és d'eliminar la personalitat dels que industrialment especulen amb els productes i repartir tot el valor del fruit entre els socis cooperadors.

Tenint en compte l'extensió de la nostra zona i producció gran de remolatxa, si, amb l'ajut de Déu i el esforç dels pàgesos de bona voluntat, arribem a obrir la nostra Fàbrica Cooperativa, estem segurs que farem entre tots la riquesa dels pàgesos de la nostra comarca, puix els càlculs i assaigs fets per altres cooperatives de Granada, ens asseguren que valdrà gairebé el doble la tona de remolatxa que donem ens l'han pagada fins ara a la Fàbrica de Menarguens.

Les principals característiques de la Fàbrica Cooperativa seran: constituir-la per a una potencialitat de 70.000 tones, i distribuir el seu cost en participacions de deu en deu tones, que, si bé aquestes participacions hauran d'ésser dels pàgesos cooperadors, co-neixent els iniciadors que molts pàgesos no disposaran del capital, i no volent excloure cap de bona voluntat, es cercaran els diners que els faci falta, a excepció d'una petita part que no se pot fixar encara, i que serà el capital inicial, base del començament del negoci.

Es creuen els iniciadors que les participacions de deu tones a la Cooperativa seran de bastant menys de mil pessetes, i que el desembors inicial els sembla que no haurà pas d'ésser més que de dues o tres centes pessetes per cada participació de deu tones, quantitat prou petita perquè del mateix negoci plantegat pugui ésser coberta ja el primer any.

El que es demana, en ferm, és que cada cooperador compleixi llur compromís d'aportar a la Cooperativa totes les tones que subscrigui, i aquest lligam és l'assegurament de la vida de la Cooperativa, i base perquè puguin fer-ne préstecs per a la construcció de la Fàbrica, que, en altre cas, no fóra pas possible.

El Sindicat Agrícola de Balaguer vos donarà detalls més complets; pel

present, noaltres, com a directors del moviment remolater de Catalunya, que, fa pocs mesos, va concretar en la nostra associació, recomanem a tots els conreadors de remolatxa que subscriguin participacions a la Cooperativa, proporcionals al nombre de tones que puguin cultivar anyalment, i pels aclariments i detalls que necessitin es dirigixin al Sindicat Agrícola de Balaguer i la seva Comarca, el qual té muntat un negociat per aquesta secció remolater.

Quedem, com sempre, a l'agut de tota millora pels interessos dels remolaters.

Lleida, març de 1938. — Per la Unió Remolatera de Catalunya. El president, Cassimir de Sangesi; el secretari, Jaume Barri.

Els Amics de la Instrucció

A la sala d'actes del Foment del Treball Nacional, i amb assistència de nombrosos i selectes públics, tingué lloc la solenne sessió inaugural de lloc de la Societat Barcelonina d'Amics de la Instrucció. Ocupaven la presidència el doctor Agell i la senyora Baldo, acompanyats dels senyors Jesús Guisasa, en representació del rector de la Universitat; senyor Taya, per la Facultat de Farmàcia; el canonge doctor Llobera, en representació del senyor bisbe; don Francesc Taxonera, pels Amics del País; doctor Palomar de la Torre, per l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya; i don Esteve Batlle, per l'Exco-le d'Arts i Oficis del districte II.

Ocuparen també llocs de preferència els senyors Puig Alfonso, Puig Jofre, Rafael Barandó, doctor Antoni Andreu i mossèn Hermenegild Vall.

Després de l'leida, pel secretari senyor Baldo, la memòria dels treballs realitzats per l'Entitat en aquest últim curs, prengué la paraula el doctor Vellvé, el qual digué que dedicava el seu treball al professorat, mestres i mestres, l'activitat dels quals es concentra en el cultiu de les petites intel·ligències, en preparació dels homes de demà.

Entrant en el desenvolupament del seu tema «La Matèria i l'Energia en l'èsser Biològic», definí científicament la matèria i l'energia. La història de les diverses teories de la constitució de la matèria des dels antics filòsofs fins a les novíssimes i actuals demostracions de l'estructura de l'àtom, a partir dels fenòmens de la desintegració atòmica i dels elements radioactius, base d'una nova i importantíssima branca de la ciència, la «Ultraquímica» o «Química ultra estructural», que, en realitat, representa la fusió de la Química i la Física.

Exposà ampliament el concepte de matèria i energia en els terrenys físic i químic.

Dedicà una especial atenció a les relacions de la matèria i l'energia amb la Biologia i singularment amb la Bioquímica.

Amb gran claredat explica la interpretació bioquímica de la matèria viva, de la vida i de la mort.

S'ocupa de les solucions iòniques i de l'estat col·loidal, base i mitjà de tots els fenòmens vitals, i fa ressaltar la importància de l'estat col·loidal en la teràpia moderna.

Parla després de la catàlisi i dels fermentos, com a prova eloqüent de la significació de l'energia en l'èsser biològic.

Resumeix el seu treball amb unes breus i precises conclusions.

Com a colofó de la seva obra, es dirigí el doctor Vellvé a les mestres i als mestres, als quals anomena «catalitzadors de la intel·ligència», i posa, de relleu, llur immens valor social, mai prou reconegut; «herois anònims», el qual nom no sonarà tal vegada en altres cercles que en els de llur actuació, però la tasca dels quals ha de proclamar-se molt per construir els fonaments dels sòlids de la cultura.

En acabar el doctor Vellvé la seva brillant dissertació fou aplaudida.

El projecte de M. Armsroug, cap de les experiències mecàniques a la casa del pont de Nemours, està a punt de realitzar-se. Els contractes han d'ésser signats ara, per a la construcció de la primera illa flotant sobre l'Atlàntic, la qual costarà dos milions i mig de dòlars. Aquesta illa és la primera de les illes que seran instal·lades a 525 milles de distància les unes de les altres. Tindrà 1.200 peus de llargada per 400 d'amplada, i restarà acabada el mes de febrer de 1939, i ancorada a 500 milles a l'est de Nova York.

Fonck, capità aviador francès, farà el primer vol d'assaig entre Nova York i aquesta illa.

El capital necessari per a la instal·lació de les illes, pujarà a 50 milions de dòlars. Cada illa flotant tindrà radio i una estació meteorològica, i dipòsits de benzina. També s'ha parlat de construir-hi hotels.

Les quatre primeres illes seran disposades sobre la latitud de les Açores, i les altres tres, en direcció a París, de Londres i de Roma.

Encara, hom preveu la construcció d'una flota de cent vint avions grans per al transport de passatgers.

El projecte de M. Armsroug, cap de les experiències mecàniques a la casa del pont de Nemours, està a punt de realitzar-se. Els contractes han d'ésser signats ara, per a la construcció de la primera illa flotant sobre l'Atlàntic, la qual costarà dos milions i mig de dòlars. Aquesta illa és la primera de les illes que seran instal·lades a 525 milles de distància les unes de les altres. Tindrà 1.200 peus de llargada per 400 d'amplada, i restarà acabada el mes de febrer de 1939, i ancorada a 500 milles a l'est de Nova York.

Fonck, capità aviador francès, farà el primer vol d'assaig entre Nova York i aquesta illa.

El capital necessari per a la instal·lació de les illes, pujarà a 50 milions de dòlars. Cada illa flotant tindrà radio i una estació meteorològica, i dipòsits de benzina. També s'ha parlat de construir-hi hotels.

Les quatre primeres illes seran disposades sobre la latitud de les Açores, i les altres tres, en direcció a París, de Londres i de Roma.

Encara, hom preveu la construcció d'una flota de cent vint avions grans per al transport de passatgers.

El projecte de M. Armsroug, cap de les experiències mecàniques a la casa del pont de Nemours, està a punt de realitzar-se. Els contractes han d'ésser signats ara, per a la construcció de la primera illa flotant sobre l'Atlàntic, la qual costarà dos milions i mig de dòlars. Aquesta illa és la primera de les illes que seran instal·lades a 525 milles de distància les unes de les altres. Tindrà 1.200 peus de llargada per 400 d'amplada, i restarà acabada el mes de febrer de 1939, i ancorada a 500 milles a l'est de Nova York.

Fonck, capità aviador francès, farà el primer vol d'assaig entre Nova York i aquesta illa.

El capital necessari per a la instal·lació de les illes, pujarà a 50 milions de dòlars. Cada illa flotant tindrà radio i una estació meteorològica, i dipòsits de benzina. També s'ha parlat de construir-hi hotels.

Les quatre primeres illes seran disposades sobre la latitud de les Açores, i les altres tres, en direcció a París, de Londres i de Roma.

Encara, hom preveu la construcció d'una flota de cent vint avions grans per al transport de passatgers.

El projecte de M. Armsroug, cap de les experiències mecàniques a la casa del pont de Nemours, està a punt de realitzar-se. Els contractes han d'ésser signats ara, per a la construcció de la primera illa flotant sobre l'Atlàntic, la qual costarà dos milions i mig de dòlars. Aquesta illa és la primera de les illes que seran instal·lades a 525 milles de distància les unes de les altres. Tindrà 1.200 peus de llargada per 400 d'amplada, i restarà acabada el mes de febrer de 1939, i ancorada a 500 milles a l'est de Nova York.

Fonck, capità aviador francès, farà el primer vol d'assaig entre Nova York i aquesta illa.

El capital necessari per a la instal·lació de les illes, pujarà a 50 milions de dòlars. Cada illa flotant tindrà radio i una estació meteorològica, i dipòsits de benzina. També s'ha parlat de construir-hi hotels.

Les quatre primeres illes seran disposades sobre la latitud de les Açores, i les altres tres, en direcció a París, de Londres i de Roma.

Encara, hom preveu la construcció d'una flota de cent vint avions grans per al transport de passatgers.

El projecte de M. Armsroug, cap de les experiències mecàniques a la casa del pont de Nemours, està a punt de realitzar-se. Els contractes han d'ésser signats ara, per a la construcció de la primera illa flotant sobre l'Atlàntic, la qual costarà dos milions i mig de dòlars. Aquesta illa és la primera de les illes que seran instal·lades a 525 milles de distància les unes de les altres. Tindrà 1.200 peus de llargada per 400 d'amplada, i restarà acabada el mes de febrer de 1939, i ancorada a 500 milles a l'est de Nova York.

Fonck, capità aviador francès, farà el primer vol d'assaig entre Nova York i aquesta illa.

El capital necessari per a la instal·lació de les illes, pujarà a 50 milions de dòlars. Cada illa flotant tindrà radio i una estació meteorològica, i dipòsits de benzina. També s'ha parlat de construir-hi hotels.

Les quatre primeres illes seran disposades sobre la latitud de les Açores, i les altres tres, en direcció a París, de Londres i de Roma.

Encara, hom preveu la construcció d'una flota de cent vint avions grans per al transport de passatgers.

El projecte de M. Armsroug, cap de les experiències mecàniques a la casa del pont de Nemours, està a punt de realitzar-se. Els contractes han d'ésser signats ara, per a la construcció de la primera illa flotant sobre l'Atlàntic, la qual costarà dos milions i mig de dòlars. Aquesta illa és la primera de les illes que seran instal·lades a 525 milles de distància les unes de les altres. Tindrà 1.200 peus de llargada per 400 d'amplada, i restarà acabada el mes de febrer de 1939, i ancorada a 500 milles a l'est de Nova York.

Fonck, capità aviador francès, farà el primer vol d'assaig entre Nova York i aquesta illa.

El capital necessari per a la instal·lació de les illes, pujarà a 50 milions de dòlars. Cada illa flotant tindrà radio i una estació meteorològica, i dipòsits de benzina. També s'ha parlat de construir-hi hotels.

les característiques de l'estil veritablement popular dels nostres Goigs antics.

En aquestes normes s'han inspirat els nostres poetes moderns per a la composició dels seus Goigs. La seva guia ha estat el «populisme» ben entès i tractat d'una manera ben digna i intel·ligent. No cal dir que entre tots ha excel·lit el gran Verdaguier.

Aquest amor a la forma senzilla i tradicional del nostre poble es veu escampat arreu de la seva preciosa producció, en els seus cançons destinats al poble sobretot. Però podríem dir que encara va posar un especial esforç en accentuar més aquesta nota en la producció dels seus Goigs, que són ben nombrosos.

Alguns d'aquests Goigs verdaguierians han assolit una tal perfecció en aquest aspecte, que han devingut tot d'una populars en el més enlairat sentit del mot. El poble fidel els ha trobat tan seus, que tot seguit ha sabut estimar-los i ha sentit el pier de cantar-los com una tonada amiga i agra a través de la tradició. Fins

com a compensar alguns d'aquests Goigs, el poeta els ha sentit dintre seu tan intensament i tan emmolats a la forma popular, que ja els ha donat al poble amb la tonada feta, amb la melodia mateixa que ell els ha sentit, potser amb un xic de temença de que el músic n'otrobaria prou bé la paraula musical encaixada i digna per a posar-los en llavis del poble fidel tan estimat del nostre poeta.

Podem dir que mossèn Cinto ocupa ben dignament el lloc primer entre els autors de Goigs moderns i que els nostres literats que vulguin tractar aquesta forma de composicions, hauran d'estudiar-lo i seguir amorosament les seves petjades.

GAUDI

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

S'han posat a la venda, a l'Editorial Poliglota, uns Goigs del Sant Crist de Balaguer.

El Goig premiat en el concurs dels de la Bernardeta han resultat ésser de la jove i gentil poetessa Na Josegina Tura, a la qual va dedicar n'ofa gaire temps una pàgina femenina el nostre diari.

Agfa

Necessiteu un bon aparell per a fer bones fotos?

Compreu una "Cambrà Standard Agfa" i veureu els seus meravellosos resultats. Demaneu detalls al vostre proveïdor

La "Revista Agfa" us serà sempre útil. Les pel·lícules "Agfa" donen els millors resultats

De venda a totes les bones cases d'articles fotogràfics

NOTES SETMANALS DEL CINEMA

Capitol i Pathè Cinemes

Extraordinari
èxit
CHARLIE CHAPLIN
CHARLOT
en

EL CIRC

Es l'espectacle de broma més gran
La pel·lícula que durant molt temps heu estat esperant!
Charlot, el rei de la rialla, ha tornat!
Es un film d'ELS ARTISTES ASSOCIATS

LES ESTRENES

«Sangre y arena»

Ha estat una equivocació imperdonable presentar aquest film en un cinema de primera categoria. L'adaptació cinematogràfica de la popular obra de Blanco Ibáñez fou realitzada en 1919. D'aleshores ençà el cinema ha evolucionat molt. Però el que hi ha de més sensible és que en aquell temps, com els d'ara, el film aquest no era possible projectar-lo davant un públic mitjà i molt menys si aquest és de la península, com el nostre.

Així ens limitarem a dir que en «Sangre y arena» no hi ha ni una escena bona. Malgrat les estilsos i les escenes noves filmades recentment a Madrid i Sevilla, la pel·lícula és quelcom intolerable.

Es feia perdula, car el qui més o menys veïadament, mogut per la defensa d'uns interessos en els quals el llegidor n'és fet i rebutat el perjudicat, fa el feliç d'un film que el públic pot, naturalment, veure i per

tant controlar ell mateix els judicis crítics.

«Els seus pantalons primers»

Harry Langdon és evidentment un dels primers actors de film còmic. El seu esdevenidor en aquest gènere és gran. Posseïx una intuïció formidable i una figura altament original, que trapa a l'espectador immediatament. En aquest film d'ara, un dels millors que li hem vist, les seves facultats hi queden clarament estilitzades.

Pel·lícula en la qual la gràcia i l'enginy insuperable d'Harry Langdon es fa visible constantment.

«Els seus pantalons primers» ha estat editada per la «First National».

C. G.

Cinema a l'estranger

AMERICA

Les reflexions de Constance Talmadge sobre la comicitat.

L'actriu Constance Talmadge ha autoritzat la publicació d'un article en

el qual expressa les seves idees sobre la comedia i la comicitat. L'empresa productora dels seus films n'ha fet un gran tiratge i l'ha repartit a la premsa de tots els països. A nosaltres ens ha estat igualment tramès i reprodueix una continuació dels seus més interessants paràgrafs.

«L'èsser còmic és un negoci i per esser-ho ha de tractar-se amb compte i serietat. Té els seus sistemes i els seus mètodes, amb les seves regles i formalitats, sense esmentar les despeses imprevisibles, les pèrdues i bracos trencats, les gaudides de llocs massa alts, i un sens aï de contratemps a part completament de tot allò previst en l'argument. La imaginació del còmic no està tan desocupada com sembla, car quan millor és una pel·lícula, més escenes còmiques i més situacions inversemblants guarda per a nosaltres.

Per a trobar material còmic per a les nostres produccions, hem d'estar sempre disposats a observar tots els detalls de la vida que puguin esser-nos útils.

Còmics com Charles Chaplin, Buster Keaton, Harold Lloyd i Harry Langdon han aconseguit fer-se un lloc en l'Hall de la Comedia, repetint els seus gestos i accions. Chaplin és sempre el mateix Vagabund, i com més desgraciat, trepitjat, ferit per la vida i pel que el volten, més còmic sembla als qui l'observen, asseguts tranquil·lament en el pati de butaques. Buster Keaton, el de rostre impàvid, sembla que sempre tingui tot el món en contra seu, i quan més desesperada és l'expressió de la seva cara, més i més provoca les rialles. Harold Lloyd, sempre es troba voltat de situacions inversemblants en les quals la seva vida depèn d'un cabell, i quan més a prop es troba del desastre, més entusiasma els que probablement no serien capaçs de matar una mosca. Harry Langdon mostra sempre la seva cara de nen innocent a qui succeeixen coses horribles, i en tots els casos el públic pot simbòlicament veure's a si mateix, riure comprensivament i al final comprovar amb satisfacció que tot acaba bé per al pobre desgraciat.

La gent es pregunta moltes vegades per què hi ha tan pocs artistes a Hollywood que es dediquin a la comedia, puix encara que hi ha dotzenes de comedians, són molt pocs que les dones que han assolit la cimera d'estrelles i les més possibles que abso de penques i la necessitat d'esser un xic ridícul per arribar a aconseguir bones efectes, per la qual cosa moltes dones refusen el posar-se en el cas de que es riuin d'elles, per molt bona que sigui la causa, i procuren en tot el que poden evitar-se de la classe de comedia. De totes les dones belles i intel·ligents que han travessat per les variades pel·lícules còmiques de Los Angeles, només dues o tres han estat contactats en la idea d'arribar a ésser estrelles còmiques, i probablement són l'única a Hollywood, que no ha somniat mai d'interpretar Julieta o Lady Macbeth.

Una comedia femenina ha d'esser curosament estudiada, car la subtilitat és un factor molt més important de la que sol tenir un altre gènere de produccions cinematogràfiques, car el més llarg d'èxit fa que les situacions còmiques es converteixin en burles.

Cal tenir una cura especialíssima a graduar els detalls perquè no perdin el to adequat i és verament molt més fàcil el deixar-se portar dels sentiments, donant llibertat a les emocions contingudes, que l'haver de reprimir-se per a donar tan sols el lleuger toc adequat. Quan treballo en una pel·lícula, no acostumo a tenir regles fixes. És, no obstant, una de les coses que més faciliten el treball el que gairebé sempre l'ambient que ens volta és còmic, car, la majoria dels que hi estan relacionats són influenciats amb l'esperit de l'obra.

En la classe d'obres a què jo em dedico, els efectes descansen principalment sobre les debilitats de la naturalesa humana. Tot el públic riu quan en la meua pel·lícula «La novella d'una nit» amb el d'Arthur l'home a qui estimo, convengo el meu pare de llençar per una finestra el contingut d'una regadora per a simular pluja, i en notar que l'habitació tenia una altra finestra per la qual es veia la resplendent lluna; trac tot precipitadament d'abatreix una cortina, i aconseguint només que de l'estrada calgui a terra, i és que tot es descombrí; jo em mantinc plena de confusió i tot el teatre es riu de mi. En «La seva germana de París», vaig a un restaurant amb el meu marit, qui creu que sóc la meua germana bessona, famosa dansarina, i quan hi entro, el públic, contentment, em tributa una ovació; i jo, oblidant que ocupo el lloc de la meua coneguda germana i volent semblar tan satisfeta com els altres, m'unique als aplaudiments i em col·loco en una situació altament ridícula i patètica, combinació sempre irresistible per a provocar la rialla.

En la meua última pel·lícula «La Venus de Venècia», sóc un bandit de gòndoles, i coberta de draps i perseguida per la policia, m'introduïxo en un dormitori d'un hotel en el qual porto elegants vestits d'última moda, i posant-me'ls tranquil·lament descendeixo per l'escala, directament davant la policia, qui em saluda respectuosament sense la menor sospita per la meua personalitat. Però la meua primera acció és dirigir-me al menjador, on desgraciadament m'asseu prop de la mestressa dels vestits, qui al veure'm diu a la seva companya: «No es pot mai confiar en aquestes modistes franceses. Flourette m'assegurà que el meu vestit era un model exclusiu i aquesta noia en porta un d'identical».

Els films i els artistes

Després de cinc setmanes en conferència amb Richard A. Rowland, gerent principal de produccions de la First National, Florence Strauss ha tornat dels estudis de la costa oest a la seva oficina de Nova York.

Mrs. Strauss està molt satisfeta amb les seleccions de material fets per a pel·lícules d'estrelles de la First National, entre les quals compten Colleen Moore, Richard Barthelmess i Billie Dove. Fa poc la First National adquirí les últimes novelles que han

tingut èxit i Mrs. Strauss anunciarà pròximament la compra de nou material literari. Els papers s'estan repartint amb anticipació per a donar temps suficient als altres detalls de producció.

Mrs. Strauss creu que Colleen Moore omple totes les qualitats de l'heroïna d'una novella d'Edmund Goulding. La història tracta de la regneració d'un poble dels barri baixos de Nova York. El lladre es regenera gràcies a la inspiració que li dona la noia, el paper de la qual anirà a mans de Miss Moore.

«The Other Tomorrow», novella d'Octavius Roy Cohen, ha estat escollida per a Billie Dove. És la història de la vida d'un petit poble del sud, en la qual es desenvolupa un intens drama domèstic.

Richard Barthelmess continuarà la seva activa temporada amb «Diversió», pel·lícula d'autor d'Young Woodley, obra anglesa. El tema és pare i fill i posa de manifest l'afecte mutu que es professen els esforços del pare per salvar el seu fill dels braços seductors d'una dona.

Mr. Barthelmess actualment està treballant en l'adaptació de «Roubert», obra de Fannie Hurst, en la qual té el paper principal, i la qual sembla que d'un noi jueu dels barri baixos de Nova York, fins que arriba als circuits de l'alta societat.

«Two Weeks Off», de Kenyon Nicholson, autor de «The Barker», ha estat adquirida per a Jack Mulhall i Dorothy Mackall.

Més de sis cents directors, cineastes, periodistes, actors i autores, assistents a la setmana de la cinta «Alas», la nit de la seva estrena a Los Angeles (Califòrnia).

Segons diu la mateixa Paramount, recentment s'ha completat un any de l'obertura del teatre Paramount, davant el públic notori. En aquest espai de temps assistiren a les exhibicions donades en aquest teatre 5.200.000 persones. La pel·lícula que més entrades produí fou la titulada «La llei de la bomba», qui baté tots els records proporcionalment \$1.855.000 d'ingressos de taquilla durant cada setmana, de la seva projecció. A aquesta següent «Hotel Imperial», amb \$1.476.000 d'ingressos immediatament després «Hula», de Clara Bow, amb 76.936 dòllars.

Samuel Goldwyn presentarà a l'Emboss Theatre Ronald Colman i Vilma Banky en «Dos amants», pel·lícula basada en una novel·la de la baronesa Orczy titulada «The Everlastings», dirigida per Fred Niblo.

«Dos amants», serà l'última pel·lícula en la qual Mr. Colman i Miss Banky apareixeran junts, segons ha notificat Mr. Goldwyn, afegint que al seu retorn d'Europa els dos artistes treballaran separadament.

Miss Banky, amb el seu espòs Rod la Roque, arribaran pròximament a Nova York, on romanen breus setmanes abans de marxar cap a Hollywood.

Samuel Goldwyn i la seva esposa Frances Howard, han sortit cap a Europa a bord del «Berengaria», a fi de descobrir en el Vell Continent algun ignorant talent cinematogràfic, car necessita trobar nous companys per Vilma Banky i Ronald Colman, que treballaran separadament després de la seva última producció «Dos amants».

«Se'm pregunta per què vaig a Europa a buscar talents», declara Mr. Goldwyn: «Jo crec que aquesta raó es basa en la història de totes les grans estrelles cinematogràfiques que ara tenim. Només amb dues o tres excepcions, els més importants artistes han vingut de llocs on ningú s'acostuma a trobar talents cinematogràfics. Broadway i el teatre legítim poden tenir una gran quantitat d'estrelles, però jo ho dubto, com també dubto de què Europa estigui plena de talents per descobrir. Vaig a jutjar per mi mateix i en la recerca em trobaré molt més satisfet que en una carrera per Broadway darrere l'ignorant talent».

Charlie Murray, havent acabat «Vamping Venus», en la qual tenen el paper principal amb Louise Fazenda, està fent preparatius per a «The Boss of Little Arcady».

Distints oficials de l'exèrcit de diversos països de pas a Los Angeles, foren invitats a l'estrena de «The Patent Leather Kids», en aquella ciutat.

A la pel·lícula «Gairebé una senyora», apareix un automòbil de l'any 1922, guiat per George K. Arthur. Per a obtenir un auto d'aquest any els estudis de la Producers posaren anuncis en diversos periòdics de diferents Estats del Nord d'Amèrica, però la presentació d'autos no fou tan gran com s'esperava i encara arribà a pensar-se que no pogués arribar-se tal auto. Per fi es presentà el que s'esperava en la pel·lícula, car havia de reunir certes condicions, però realment marxar. Calgué fer algunes reparacions i per fi arribà amb certa desesperació per part de Marie Prevost i George K. Arthur, que haurien preferit guiar un auto modern.

William A. Seitter, un dels més coneguts directors de la indústria cinematogràfica, dirigirà «Heart to Heart», la pròxima cinta de Colleen Moore per First National, segons ho ha anunciat John Mc. Cormick.

Seitter ja té establerta la seva fama com a director de pel·lícules de gran èxit. L'any passat dirigí sota la seva direcció a Feginald Denny en «On Your Toes», «Out All Night» i «The Cheerful Fraud», com també a Laura La Plante en «Thanks for the Buggy Ride» i la producció de «The Small Bachelor», basada en la novella de P. G. Wodehouse.

El director començà la seva carrera en el cinema com a actor en els dies de la vella Biograph, però aviat decidí posar-se al comandament de les càmbres. La seva reputació s'establí amb la direcció de pel·lícules de Baby Peggy.

Quan termini el rodatge de «The Battle of the sexes» (La batalla dels sexes), D. W. Griffith començarà a treballar en la versió cinematogràfica de «Madame Butterfly».

Lucy Dorsina, l'actriu alemanya, ha arribat a Nova York de pas cap a Hollywood, on arribarà molt aviat, disposada a competir amb totes les reines del cinema.

Irving Thalberg i la seva esposa, Norma Shearer, sortiren amb direcció a Europa, per a disfrutar unes cures vacances, el dia 21 de febrer d'últim.

A Nova York han tingut lloc diverses reunions de directors d'empreses productores. En principi, han estat estructurades les següents qüestions que resten subjectes a estudi i a la resolució definitiva.

Les «estrelles» tindran un límit en el nombre de pel·lícules que realitzin i aquest serà el de dues produccions a l'any. El treball d'aquestes tindrà com a base una participació en els beneficis que reporti la pel·lícula produïda.

Es limitarà el preu de les pel·lícules corrents amb un màxim que no podrà ésser excedit.

El moviment d'estudi d'assumpcions i procediments rebrà un nou impuls. Els directors seran pagats per pel·lícules realitzades. Llurs sous setmanals seran suprimits.

Es limitaran les despeses de presentació de les pel·lícules a les sales cinematogràfiques.

S'insistirà sobre els títols de les pel·lícules més que en el nombre dels interpretis.

Serà reduïda l'extensió dels participants en la interpretació mitjançant l'eliminació de personal superflu.

Els sous exorbitants pagats als interpretis havien arribat a un punt culminant. Les pel·lícules, gravades per les grans sumes absorbides per l'actor, presentaven ja dificultats d'amortització i les mateixes «estrelles», envanides per aprofitar del «bluff» fet en moltes ocasions sobre llurs noms, desapareixien prematurament.

La idea de limitar les actuacions dels grans interpretis a dos treballs a l'any, mesura encertada, per la qual es permet a l'artista un dèficit estudi al qual no es podia prestar atenció donada la rapidesa de les realitzacions: una ocasió, a la vegada, de no prodigar-se fatigant de passada el públic.

FRANÇA

Els nous films

Charles Duclaux prepara un nou film «La Fornerie», segons la coneguda obra de Victor Sardou.

S'ha començat la prova de vistes d'una altra pel·lícula de guerra «Ise».

L'escriptor André Lang ha editat un escaçari d'impresos realització «La Madame d'Hollywood».

Així veu Germaine Declae enllestita «L'oubli» començarà la realització d'una nova pel·lícula «Le Mal de Glacé».

Als estudis d'Epinay, Genar Djal filma «Annals en perill».

Sembla que Janvel Goldwyn, qui tistes per a la seva productora americana a París a la setmana de nou ericari, ha contractat per als estudis d'Hollywood l'actriu Lili Damita.

Per al pròxim dia 17 hi ha anunciada a la Sala Pleyel, la presentació del film de Jacques Feyder: «Thérèse Raquin».

El Film-Club ha exhibit, en sessió privada dintre l'Estudi 28, «La mare», adaptació de l'obra de Gorki, que el Govern francès prohibeix exhibir en públic a causa de presumptes tendències dissolvents. Com «El cuirassat Potemkin» i com «Tres en un soberrà», «La mare» confirma els avanços de l'actual cinematografia russa, tan moderna de tècnica, tan original de gust, tan sobria i a la vegada, tan commovedora des del punt de vista dramàtic, sense «vedettes» per a major glòria del conjunt, que no ofereix mals actors mai. Pel danès, resistent les raons de la «nobilitat» governativa, agencià a París, únic terreny al qual ens cenyim.

ANGLATERRA

La Deaf ha presentat a derlin la pel·lícula «Ménage», el qual títol en anglès serà «Circulife».

Ja s'han començat els treballs en «Eller» de la Tressa, presa de la novel·la de H. de Vere Stacpoole, que serà la pròxima pel·lícula anglesa de First National Pathé, de Graham Cutts.

El manuscrit d'aquesta encantadora cinta, la trama de la qual té un títol poc com d'heroi i heroïna, l'estan preparant P. M. Rogers i Reginald Fogwell.

Els episodis tenen lloc al cor de Londres i a la petita vila de Campden.

El contrari dels llocs ha estat enginyerament utilitzat per a donar-li real als caràcters i acció a la cinta.

«Gin» Cutts, qui ha terminat de dirigir «Gin's Clay», la qual aviat serà al mercat, afigra grans esperances amb aquesta producció, i Harry B. Hanz el cap de producció d'aquesta cinta, comparteix les seves esperances.

RUSSIA

El director rus Povodovine es traslladarà a Berlín per a filmar per compte d'una casa alemanya.

Maria Jacobini i l'actor francès Jean Angelo han estat contractats per filmar a Rússia.

Sembla que interpretaran un film «Vera Mirska», en el qual el protagonista la muller del comissari Lavatcharsky.

La Megrabom Russ ha enllestit una nova pel·lícula titulada «Porch».

Esquemat el realitzador més conegut dels actuals moviments cinematogràfics ha acabat un altre film, l'extensió del qual s'anuncia per a dintre de poques setmanes, títol «Octubre», i basat en la revolució russa.

TIVOLI

(EL SALO DE LES GRANS EXCLUSIVES)

DIMARTS, 16 D'ABRIL

DOS ANTICS AMICS DEL NOSTRE PUBLIC

CONSTANCE TALMADGE

TULIO CARMINATTI

EN LA BEL·LISSIMA PRODUCCIO

LA DUQUESSA DE BUFFALO

Una aventura galant en la magnificència de la Rússia Imperial

PRODUCCIO FIRST NACIONAL

Pertany també a les Seleccions Gran Luxor Verdaguer.

Noticiari

Arribada d'un alt funcionari de la Paramount

Ahí arriba, procedent de París, M. G. C. Graham, alt funcionari a Europa de la Paramount.

El viatge d'aquest director es relaciona amb l'actitud especial de la direcció d'aquesta sucursal envers un sector de premsa.

Ahí, per les tertúlies i penyes electorals senyor Menes, el qual anà a cercar-lo a la frontera.

Ahí, per les tertúlies i penyes cinematogràfiques l'arribada de G. C. Graham, era la nota predominant de totes les converses.

Ramon Novarro arribarà aviat a Barcelona

Ens anuncia la Metro Goldwyn de Nova York, que a últims d'aquest mes visitarà Espanya el popularíssim actor Ramon Novarro, qui ha començat ja les seves vacances i durant aquestes vindrà a Barcelona, on viuarà les seves dues germanes Rosa i Leonor, que són germanes de la caritat a les Illes Canàries. Ramon Novarro ha sortit ja cap a França, junt amb els seus pares, el seu germà i el seu oncle, i d'allí faran un ràpid viatge per França, Alemanya i Itàlia, i després es traslladaran a Londres per assistir a l'estrena d'«El príncep estudiant». Immediatament vindrà a Espanya, on, com hem dit, trobarà les seves germanes, les quals, han obtingut un permís especial.

Propers estrones

Per a dilluns s'anuncia als cinemes Kursaal i Catalunya l'estrena del film «La dona venuda», interpretat per Dolores Costello i Warner Oland.

Pertany a les acreditades Seleccions Gran Luxor Verdaguer.

Al Tivoli, dimarts hi ha igualment una estrena important: «El circ de la mort», pel·lícula molt remarcable per la seva tècnica.

Una de les escenes més delicioses de «La duquesa de Buffalo» és sens dubte la que comprèn el viatge d'incògnit del duc, tant pels incidents a què les equivocacions donen lloc, com la ridiculització que es fa d'aquesta viatges d'incògnit. Amb la gràcia habitual que presideix totes les seves pel·lícules, Constance ens fa veure que un viatge d'incògnit és encara més conegut que un viatge oficial. Res, en efecte, més típic que la manera de comunicar-se «en secret» l'arribada del personatge que als pocs minuts d'haver tregut els clats, és visitat, «en el major secret també», per totes les autoritats i fins per les que no ho són, que al venir d'incògnit es creuen amb dret d'apropar-s'hi, desbarantant així el seu pla.

Una de les escenes més delicioses de «La duquesa de Buffalo» és sens dubte la que comprèn el viatge d'incògnit del duc, tant pels incidents a què les equivocacions donen lloc, com la ridiculització que es fa d'aquesta viatges d'incògnit. Amb la gràcia habitual que presideix totes les seves pel·lícules, Constance ens fa veure que un viatge d'incògnit és encara més conegut que un viatge oficial. Res, en efecte, més típic que la manera de comunicar-se «en secret» l'arribada del personatge que als pocs minuts d'haver tregut els clats, és visitat, «en el major secret també», per totes les autoritats i fins per les que no ho són, que al venir d'incògnit es creuen amb dret d'apropar-s'hi, desbarantant així el seu pla.

Kursaal i Catalunya

«Riu i tothom riurà amb tu. Plora i ploraràs sol.»

Rieu, doncs, de veres!

HARRY LANGDON

us farà riure amb

Els seus primers pantalons

Una superproducció d'alta comicitat marca

First National

El pròxim dilluns, ESTRENA IMPORTANT

Kursaal i Catalunya

La Dona Venuda

EL CONFLICTE MES EMOCIONANT ENTRE L'AMOR I LA CIENCIA

per Dolores Costello i Malcolm McGregor

Es una de les famoses

Seleccions «GRAN LUXOR VERDAGUER»

Una de les meravelles de la tècnica moderna.

PAGINA FOTOGRAFICA DE "LA VEU"

Placa "ANDRESA"

Agfa

Molt ortocromàtica
La més ràpida del món
Ideal per a la fotografia
deportiva

De venda en els bons
establiments del ram

El professionalisme
en la fotografia

La definició de la paraula professional de la fotografia és, al nostre país, una mica difícil de fer-la. Jo crec que per dir-se que, salvant algunes excepcions, el professionalisme del nostre art no existeix a casa nostra.

Hom sosté la teoria que el professional és aquell que fa la fotografia per guanyar-s'hi la vida, i és anomenat tot aquell que fa per gust, no cercant-ne cap benefici utilitari. Aquesta és la definició i concepte que hom té del professionalisme, que és en el meu entendre totalment equivocada, i per tant no pot acceptar-se.

Anem a analitzar com es crea per regla general un professional: hi ha dos camins.

El primer és aquell en què hom comença per posar un aprenentatge més o menys llarg a casa d'un fotògraf, aprèn a revelar negatius, des-

ta la teoria i la pràctica del procés fotogràfic se l'aprenen el mateix, és a dir, el mateix s'educa fins que es creu amb prou capacitat per a exercir. Val a dir que les condicions de cultura de l'aprenent, són generalment molt superiors a les del fotògraf. El primer posseeix, encara que elementalment, uns coneixements de la tècnica fotogràfica molt superiors als de l'aprenent fotògraf, aquest tot ho aprèn per la pràctica del que veu en el treball, i no es preocupa de saber-ne les causes, desconex gal·lènd en absolut les lleis de l'òptica, i de la química fotogràfica; l'aprenent, és d'esperit més investigador, llegetja i cerca en els llibres de fotografies tots els detalls del seu procés, és a dir, està més documentat i té un altre camp de visió, superior a l'aprenent, i per tant té una preparació cultural molt superior. La part pràctica, com hem dit abans, el mateix se l'ha anat aprenent, i a fi de polir-se del tot, fins arriba a treballar algun temps a casa d'un professional per acabar de refinar-se, i després ja està en aptituds per a establir-se com a professional.

Heu's aquí com neix el professionalisme a casa nostra, i com de deixebles de l'art de Daguerre passen a ésser-ne mestres.

A què és degut tot això? Senzillament a què no està organitzat l'aprenentatge de l'art de la Fotografia.

Ningú no podrà negar-me que això és evident, que la fotografia és un ofici i un art, i que la tècnica està basada en lleis d'un ordre científic que la pràctica d'un aprenentatge, a casa d'un fotògraf o pel seu de d'esser aficionat no és prou per a declarar-se professional.

Està clar que hi ha alguns professionals amb qualitats de mestres, però a una gran part no tenen la preparació necessària, i és per això que queden endarrerats i no es senten amb forces per evolucionar, i fan ara, el mateix que feien, deu anys enrera, treballant amb el mateix objectiu, i a fons en desconexen les característiques, i empenen si fa o no fa tots els mateixos procediments, i mentre això passa a casa nostra, arreu del món la fotografia en tots calcs evoluciona d'una manera formidable, els professionals prenen part en tots els salons i concursos del món al costat dels bons aficionats, publiquen els seus treballs, i revistes estrangeres llurs millors obres, fan exposicions pel seu compte per a donar a conèixer l'evolució progressiva de llur treball, és a dir, se mouen i treballen, amb fonament tècnic i amb cultura artística.

Es doncs, evident, que existeix una diferència de preparació entre el nostre professional i el de fora. La causa d'aquesta diferència és que el de fora té escola, és a dir, té una preparació cultural, diguem-ne reglamentada, mentre que el nostre professional se la fotografia documental.

Arribat en aquest punt, ja és considerat com a oficial de primera categoria, i dependrà dels del seu apleu i voluntat de passar a la de professional i establir-se de fotògraf.

Ningú podrà negar que és aquesta la carrera normal del nostre professionalisme. I jo ara pregunto, qui li ha donat l'alternativa, qui li ha qualificat com a professional? Ningú; el mateix s'ha creat.

Anem ara a veure l'altre camí que condueix al professionalisme.

Comença primer per ésser un "aficionat", a la fotografia que demostra preferència pel retrat, o bé per la fotografia documental.

la fa ell mateix. Llavors, doncs, en designats condicions, i de aquesta la causa de la poca evolució nostra.

Naturalment que comptem amb professionals de debò, que posseeixen una forta cultura tècnica i artística, però hem de convenir que malauradament són els menys.

De tot això se'n deuix que manca a casa nostra l'ensenyament digne i oficial de la professió de fotògraf, és a dir ens manca una escola tècnica de fotografia.

En un altre article parlaré de com hauria d'ésser creada aquesta escola.

11-4-28.

JOAN SABAT

La primera
fotografia meva

(Narració)

Fou a començaments de l'any noranta del passat segle que, fultejant un almanac il·lustrat, em crida po-

Pel·lícules per aficionats

Paget

Qualitat immillorable

derosament l'atenció un anunci singular. En aquell anunci s'assegurava que tothom, els nens i tot, podia fer fotografies mitjançant un aparell senzill que, amb tots els seus accessoris, no era de gaire cost. He de fer

No descuideu de llegir l'edició corresponent a la pròxima quinzenal! Sereu assabentats d'un esdeveniment.

posés de certa actriu de fama, però el sofria no li podia sortir a dos grans sota zero. En aquestes, jo la tenia muntat el "hibelot de saló" sobre el trípode; i com que aquest no tenia dispositiu de cap mena per a poder fixar l'aparell, em calgué sostenir-lo amb la mà, sense deixar-lo; del contrari, el vent de l'Est hauria posat fi a la meua il·lusió. L'enfocament tampoc era cosa fàcil; vaig passar bona estona posant i treint l'objectiu, en la creença que a la fi aconseguiria una bona imatge sobre la placa de cristall esmerilat, fins que els meus dits, rígids pels efectes del fred, no volgueren obeir-me. Una vegada aconseguint l'enfocament, era precis marcar-lo amb tota exactitud; a tal fi, hi havia tres rosques sota l'objectiu. Després de recomanar a la meua germana que procurés no fer cap moviment per res ni per a res, em vaig posar dintre el laboratori, és a dir en una estança fosca, per a procedir al canvi del cristall esmerilat per la placa fotogràfica. Amb la precipitació, i amb la tensió nerviosa que dominava la meua persona, vaig col·locar la placa del loc brillant de cara a l'objectiu i la part

Paper Self-Toning

Paget

El millor paper autovirant

mate al darrera. Però he de dir la veritat: en el prospecte, tampoc es feia cap observació respecte a les dues cares de la placa. Una coberta subjectada pel darrera amb un parell de cintes de goma (sistema molt pri-

Premis que s'atorgaran
en el "Certamen de Fotografia Barcelona"
organitzat per LA VEU DE CATALUNYA

PREMI D'HONOR «BARCELONA», DE TOTES LES CATEGORIES,
OFERT PER «LA VEU DE CATALUNYA»

SECCIO ARTISTICA... { PRIMER PREMI... 1.000 PESSETES
PREMI ESPECIAL... 500 »
OFERTS PER LA PAGINA FOTOGRAFICA DE «LA VEU»

SECCIO DOCUMENTAL... { PRIMER PREMI... 700 »
PREMI ESPECIAL... 300 »
OFERTS PER LES SEGÜENTS CASES REVENEDORES DEL RAM, DE BARCELONA

Baltà i Riba, Plaça de Catalunya, 17; Fill d'A. Busquets i Duran, carrer de Sant Pau, 1; Casa Casellas, carrer de Santa Anna, 4; S. Costa, carrer del Pi, 14; C. Cotel, Portal de l'Anglès, 12; Comercial Anònima Vicens Ferrer, Plaça de Catalunya, 12; «Cosmos Fotogràfic» F. Fernández, Rambla de Canaletes 1; Pérez i Sibart, carrer de Fontanella, 18; Vidua d'E. Riba, Ronda de la Universitat, 37; Serrano i Orpi, carrer Cucurulla, 2 i Boters, 1.

PRIMER PREMI... 150 PESSETES
(Secció Artística)
PREMI ESPECIAL... 100 »
(Secció Artística)
PRIMER PREMI... 100 »
(Secció Documental)
PREMI ESPECIAL... 50 »
(Secció Documental)

OFERT PER UN AMANT DE LA FOTOGRAFIA

SECCIO DE DEBUTANTS : PRIMER PREMI: UNA MEDALLA D'OR
OFERTA PEL «COMITE ORGANIZADOR»

I encara una prima de 900 pessetes en efectiu i un rollo d'or, que ofereix la Casa Llimona, de Barcelona, segons condicions que indica l'esmenada casa en el seu anunci d'aquesta Pàgina.

A més, hem rebut valuoses medalles d'argent, bronze argentat i daurat, i coure de les importants cases de París: «R. Guilleminot», Boesplug & Cie i de «Lumière et Jouga».

També hem rebut de la important casa «Agfa Foto, S. A.», una preciosa cambra fotogràfica destinada a la Secció de Debutants.

De la casa Vidua d'Enric Riba, cedeixen una cambra fotogràfica i una ampliadora. I encara molts d'altres que estan a punt de ésser-nos cedits, i que tan punt estiguin en la nostra possessió farem públics.

present, ací, que aleshores la fotografia era bon xic desconeguda i voltada de misteri. Algun fotògraf es perdria per la nostra comarca i feia un grup de noies de l'escola. També existien a la nostra regió aficionats que practicessin l'art negre. Per a millor seguretat hem decidit escriure a la casa anunciadora demanant-li més detalls. En el prospecte en qüestió, com és natural, feien l'apologia de l'aparell, assegurant de manera especial la manipulació senzilla i fàcil. Finalment, s'indica en l'altitud prospecte que l'aparell podia molt bé servir d'ornament d'un elegant saló, a manera de bibelot, com també podia no fer-se'n ús. No obstant, em recomanaren un aparell millor que si bé costava el doble, em proporcionaria el plaer de poder-ne obtenir fotografies més perfectes.

Amb tot i haver practicat durant l'any la virtut de l'estalvi, no m'arribava a cobrir l'import. Valgué obtenir d'un company d'escola que s'interessés en l'art negre i d'aquesta manera em fou possible comprar l'aparell millor. Quinze dies transcorregueren, que a mi em semblaven anys a prova de la meua paciència.

transformat en una caixa de cartó negra (excepció feta del lent, com es pot suposar). Tampoc els accessoris, aquells titils designats amb noms resonants, no eren altra cosa que objectes vulgars. Era una premsa de copiar en dues peces, amb pines metàl·liques; una placa de vidre, gruix 5 per 7 cm., trencada pel mig i enganxada pel darrera a manera de xarrella amb un tros de tela i mitjà i original), era la que procurava tapar hermèticament de tota llum. Valgué posar novament l'aparell en els tres punts assenyalats prèviament, i així que la meua germana va dirigir el rostre morat envers l'objectiu, i fent jo l'acció de destapar aquest, HORROR! M'havia descuidat a les butxaques la tapeta, i la placa havia estat velada. Tres foren les plaques malmeses, amb el consegüent esverament, car això coincidia amb haver mal col·locat la coberta posterior, i no valgué donar-me'n compte fins ésser fora del laboratori. Finalment, em pogué ésser possible salvar la quarta placa. Fou precis que prenguéssim paciència la meua germana a fer posar 30 segons d'exposició, fins escoltar el consubstancial «ja està».

Llegiu la Revista Agfa

(Número gratuït de mostra)

unes peces de lluna doblegades. La «bureta» era un flascó de 10 grams sense graduació de cap mena.

A fi d'impressionar la primera foto, la meua germana gran es prestà heroicament a fer d'objecte experimental. Abillada amb un vestit d'estiu i una cistellet de flors, es va col·locar prop del graner, al jardí, cobert de neu. Prèviament havia sabut (si bé en secret) les diferents

meravel·lós. Hem indicat unes quantes obres mestres, algunes de col·leccions, tot simplement i signant personalment l'expressió. Hi ha també aquell «Cistell de magranes», de Joaquim García, que diuen «emgeu-ne»; hi ha aquella simbòlica «Invocació», de Joan Rocavert, de primera categoria... i moltes altres podríem esmentar-ne: de Francesc de P. Bofes, de l'licat; de Mateu Bausells, bon compo-

millor èxit; algunes presentaven una ombra borrosa a manera de silueta, però sense passar d'aquí.

El comerciant no ha tornat a anunciar: ignora si la policia l'obligaria a tancar les portes del seu establiment, o, en tot cas, si s'arribaria a fer milionari en quatre dies.

Una Exposició notable

De les exposicions d'art fotogràfic que recordem, la que actualment hi ha a la Sala Parés, i que es va inaugurar el propi passat dissabte, és, sense dubte, de les més notables.

Aquesta exposició és d'obres que l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya presenta. L'Agrupació Fotogràfica de Catalunya té amb mèrit guanyat un nom envejable ací i arreu d'Espanya, i a més per l'estranger, gràcies a la seva activitat exemplar i a la valua dels elements que reuneix, els quals són capaços de presentar-se en una exposició, com la que diem, d'una tònica elevadíssima, i que esgotja joies d'una veritable consideració.

D'antuvi, podem dir que l'exposició de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya ofereix de conjunt una impressió favorable. Molt de treball i en molts sentits bo. No tot és igual, naturalment; però això precisament denota les diferències de personalitat, de tendències, de traces i de tècniques. En general, el bon gust, i a més un gust exquisit domina, que revela veritables temperaments artístics. Saludem amb la més gran satisfacció aquesta manifestació d'art fotogràfic que en la nostra ciutat ha assolit ja plans superiors.

Per això mateix, l'exposició de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya ha atret una concurrència molt nombrosa. Cal veure l'atenció i la fruïda amb què sense parar, un públic nombros, i de tots estaments, contempla aquell bé de Déu de treballs exposats, que, com hem dit, criden l'atenció de debò. Després de l'esforç que l'exposició en si representa, l'Agrupació pot donar-se per satisfeta de veritat, perquè el seu treball no ha estat endebades.

Assenyalant algunes coses: Això ja és més difícil, i és més delicat, i l'últim d'un hom se sent oscil·lant, atret ara per l'un ara per l'altre, sense saber per on i per què decantar-se, definitivament.

Hi ha, per exemple, aquell «Fume-jant com un home», bromur de Salvador Bagaña, que impressiona de veres; hi ha aquell «Laboratori», bromur de Joan Sabat, d'un efecte colpi-

MATERIAL FOTOGRAFIC

Vidua
d'Enric
Riba
Ronda Universitat, 37

dor; hi ha aquells, sobretot tres o quatre de Claudi Carbonell, en els quals un hom no sap què admirar més; també n'hi ha unes quantes d'En Joaquim Pla Janini, d'un treball

Gasteu la placa

Radio Eclair

la placa més ràpida
fabricada per

Guilleminot

stior; de Ricard Carbonell, estudis; de Pau Cavestany, un excel·lent «retrat»; d'ignasi Codina, que tracta bé els efectes de llum; de Joan Cubaró, amb intensitat; de Joan Escayola, que sembla, sobretot en Girona, un pintat a l'oli; de Salvador Forcada, Rafael M. Martínez, Francesc Miró, Josep Pérez Noguera, an seguit de notes sentimentals apreciables; finalment, de Joan Porqueras, Adolf Soldevilla, Joan Xicart, que demostren posseir qualitat per assolir bones coses.

I hem esmentat tots els qui hi tenen alguna obra. No ho hem fet més per fórmula; és que en conjunt i un a un mereixen reconeixement; naturalment, com ja hem dit, i sempre en presentacions de col·lectivitat i a més d'una mateixa persona, hi ha coses superiors, i d'altres no tan definitives encara. Això diem, salvant sempre un criteri millor i més encertat, el qual, de tota manera, creiem que coincidiria amb el que acabem de dir per tocar a la valua en general, i a la gran volada d'aquesta exposició, esplèndida, de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya. L'enhorabona.

B. T. R.

As de Trèfle

Placa Veritas

Anti halo orthosineoran

Noticiari

Completament restablert d'una llarga dolença que l'obligà a separar-se temporalment de nosaltres, ha tornat de Begues, on ha romàs una temporada per a posar-se en tractament i cura, el nostre volgut i distingit amic H. Escorne, representant de la casa Grishaber Frères i Cie, de París, fabricants dels productes «As de Trèfle».

Bibliografia

Hem rebut «El Llomp», de Gandesa. Entre altres escrits interessants, publica una nota elogiant el «Concurs Fotogràfic Barcelona», organitzat per LA VEU. Li agraïm l'interès que es pren per aquesta nostra manifestació artística.

1.100 PESSETES

EN PREMIS OFEREIX, EN EL
CONCURS FOTOGRAFIA BARCELONA
organitzat per LA VEU DE CATALUNYA, la casa
LLIMONA

A aquest efecte la casa LLLIMONA estableix un tipus de paper denominat Pro Concurs «La Veu de Catalunya». Les fulles, en llurs diverses grandàries, aniran signades en el dors per acreditar-ne en el seu temps l'autenticitat.

Aquest tipus es podrà adquirir, al preu de la tarifa vigent (1928), de la casa LLLIMONA.

Sobre encàrrec, per carta dirigida a les oficines de la fabrica situades a la Rambla de Catalunya, 66, tercer, E, serà tramesa a domicili en 24 hores qualsevol de les qualitats. La llista i nota de preus serà enviada a volta de correu, o simplement sobre demanda telefònica al núm. 2985 Gràcia.

Aquest tipus, degut a la seva especialitat, es podrà adquirir solament demanant-lo directament a les oficines de la casa LLLIMONA.

PREMIS

Si el premi d'Honor és treballat sobre paper LLLIMONA s'adjudicarà al guanyador la quantitat de 300 pessetes.

Si el primer premi de la Secció Artística és treballat sobre paper LLLIMONA s'adjudicarà al guanyador la quantitat de 300 pessetes.

Si el primer premi de la Secció Documental és treballat sobre paper LLLIMONA, s'adjudicarà al guanyador la quantitat de 300 pessetes.

Si el premi de la Secció de Debutants és treballat sobre paper LLLIMONA, el guanyador rebra una magnífica rellogetge d'or.

En cas de quedar desert el premi ofert a cada una de les Seccions, anirà repartit l'import corresponent a prorrateig dels altres premis i les mencions honorífiques, sempre i quan el nombre d'aquestes no sigui inferior a tres. En el cas que sigui inferior a tres, rebra la quantitat de 100 pessetes cada premi.

En cas de quedar deserts els premis especials i mencions honorífiques, es repartirà l'import de 300 pessetes de cada un dels premis en metàl·lic a prorrateig de tots els que hagin posat paper LLLIMONA, sempre i quan el nombre d'aquests, per Secció, no sigui inferior a 12, i en aquest cas cobrarà 25 pessetes cada un dels que hagin usat paper LLLIMONA.

En cas de quedar desert el premi de la Secció de Debutants, s'adjudicarà a la menció honorífica primera treballada sobre paper LLLIMONA. Si quedés desert en les mencions honorífiques, es sortejarà el rellogetge d'or entre tots aquells debutants qui acreditin haver usat paper LLLIMONA.

L'exposició del Certamen de Fotografia **BARCELONA** tindrà lloc als grans Salons de la
Casa Pallarols
PASSEIG DE GRACIA, 44, BARCELONA
durant els dies 10 al 26 del pròxim mes de juny

Baltà i Riba
ARTICLES FOTOGRAFICS

BARCELONA

Plaça Catalunya, 17

Casa Pérez i Sabat

FONTANELLA, 18

BARCELONA

Aparells fotogràfics i accessoris de les millors marques

El millor assortit en models de la casa Zeiss-Ikon. - Aparells estereoscòpics de les marques Ica, Onioscop, Heidoscop, Weigand, Richard, Gaumont

Objectius i accessoris especials per a la fotografia artística

Objectius Busch, Nicola, Persghid, especials per a retrats i paisatges artístics en Flou

El Nunci del Sant Pare a Barcelona

La recepció que ha tingut lloc al Palau Episcopal ha resultat imponent

— Bé ha tingut prou força de voluntat el seu marit per a deixar de fumar.
— La força de voluntat l'he tinguda jo.

El Congrés de Foneria

PRIMERA SESSIÓ

Ahí a les deu del matí el Congrés de Foneria comença els seus treballs tècnics a la Sala d'actes del Palau Victòria Eugènia de l'Exposició de Montjuich, amb nombrosa concurrència de congressistes espanyols i estrangers. El president efectiu del Congrés, don Cèsar Serrano, cedeix la presidència a don Joan M. España, i queda constituïda la mesa dels senyors Desport, Lamoreux, Audouin, Pisk, Magdaleno, Dresden i González Soto; actuant de secretaris don Rafael Campalans i don Ernest Winter.

La primera memòria posada a discussió fou de don Joaquim Ferrer, cap tècnic de la Maquinista i Funcionaris de l'Ebre, S. A., relativa a l'Energia calòrica en el cubit actual. Oberta discussió sobre el tema, el professor Dresden feu observacions a un dels factors del càlcul presentat pel senyor Ferrer. El senyor Lamoreux feu notar la conveniència d'acompanyar tot estudi teòric del cubit amb mètodes comparatius de caràcter pràctic, i coincidí en la mateixa opinió el senyor Prover, cap dels Laboratoris de la casa Fiat. Don Jaime Col el·lida l'atenció sobre la circumstància de referir-se l'estudi a una classe de coc de qualitat superior a la que enguany els fonderos espanyols i feu ressaltar la dificultat que representen per al progrés de la funció, les mesures coercitives encaminades a intensificar el consum dels coques nacionals, de valor inferior, i aquest punt fou subratllat amb l'aprovació de l'Assemblea. Han intervingut també en la discussió els senyors Brunet i Campalans, després d'haver fet el senyor Winter un resum de la ponència en francès.

Seguidament don J. Salgado, cap d'artilleria de la fàbrica de Trüba, llegí un interessant treball tractant alguns temes de capital importància en la tècnica de la funció, com són els relatius a l'assaig de materials, mètode de cilindres de locomotora, preparació de molinos i masses, velocitat de colada i muntatge de la qualitat del ferro fos per l'adició de níquel. El senyor Audouin indicà que la seva experiència personal li ha aconsellat l'adopció de velocitats de foses quelcom majors, i feu una declaració semblant el senyor Faulkner. El senyor Lamoreux digué que ha arribat a establir una fórmula empírica en la qual la dita velocitat ve expressada simplement en funció de l'essor i l'alçada de les peces sense que els pes intervingui.

El senyor president felicità els senyors ponents per llurs notables aportacions i es referí a la conveniència de crear a Espanya una Associació tècnica de fonderos que treballés d'acord amb la comissió permanent per a l'assaig de materials.

El senyor Canyameres, en representació de l'Associació d'Enginyers industrials de Barcelona, resumí un estudi referent a assaigs de terra per a fundició, i exposà algunes interessants normes per a poder arribar a la comparació dels resultats. Expressà també el desig que la celebració del Congrés sigui coronada per la creació d'una Associació nacional d'industrials i tècnics de les fundicions, i el senyor Brunet s'adhereix a la idea i invoca l'alta autoritat del president del Congrés per a portar-la a bon terme.

El senyor Serrano recollí aquestes manifestacions i declarà que la realització d'aquest projecte constitueix un ideal de tota la seva vida a la plasma del qual creu que podrà arribar-se pròximament. El senyor Posent, expressà el seu vot per arribar a una organització de caràcter internacional.

El president de la sessió, senyor España, després de fer llurs notables aportacions, ajuntà el seu vot a la idea de crear a Espanya un Institut metallúrgic o una Associació nacional de fonderos, destinada en primer lloc a metoditzar i canalitzar els esforços dispersos dels investigadors particulars.

Ocupant la presidència el senyor Faulkner, cedeix la paraula al doctor Moldenke, delegat dels Estats Units, la presència del qual a la tribuna és simpàticament saludada per l'Assemblea. En el seu notable treball, sobre el problema de la foneria actual i les seves millores, el ponent fa gala dels seus profunds coneixements en la matèria. Estudia particularment els factors que han de contribuir a la crisi del ferro colat, amb la difusió pràctica dels notables descobriments científics fets en el camp de la metallúrgia durant els últims temps. Donada la importància d'aquest treball, s'acorda ajornar la discussió fins que els assembleístes tinguin coneixement de la traducció espanyola.

També fou seguida amb gran atenció la lectura de la Memòria referent a «El níquel a la foneria», presentat pel senyor Everest, en nom de l'Ins-

Hitt de Fonedors Anglesos, notable per la seva extensa documentació i metodiques conclusions; sense discussió ha estat aprovada per l'Assemblea.

En la darrera part de la sessió, i ocupant la presidència el senyor Lamoreux, el professor Pisk llegí la Memòria del senyor Bazant sobre «Estudi microscòpic del fósfor en l'estructura de la foneria de cubit», com a extracte anticipat dels estudis en curs al Laboratori d'assaigs de l'Escola tècnica de Brun. En prendre la paraula el conegut metallúrgic francès senyor Portevin, és saludat amb aplaudiments per l'Assemblea. Aquest congressista es felicita dels assaigs metodics emprats al Laboratori del professor Pisk i troba molt encertades les mesures dilatamètriques, si bé fa notar les dificultats que en l'estudi microscòpic fa de presentar el reconeixement de la «estadística» pel caràcter sumament complex d'aquest element metallúrgic, donat el reactiu que s'esmenta a la Ponència.

No estant presents a l'Assemblea els senyors Masson i Compère, el senyor Winter fa un resum en llengua francesa de la Memòria dels dits senyors sobre un mètode ràpid per a l'assaig de les sorres del moldeig. Intervenen en la discussió els senyors Dresden, Portevin, Brunet i el president de la sessió, senyor Lamoreux.

Després d'un brillant resum de les discussions, el president del Congrés, don Cèsar Serrano, dirigeix una efusiva felicitació a tots els que han intervingut en els treballs i saluda d'una manera especial els senyors Moldenke i Portevin, la presència dels quals a l'Assemblea és la millor garantia de la importància dels seus resultats.

Totes les ponències foren molt aplaudides. El Congrés aixecà la sessió a un quart de dues, per a continuar les seves tasques demà a les nou del matí.

A la tarda, un gran nombre de congressistes, com formant una caravana d'autònibus, visitaren les fonderies d'Indústries Mecàniques S. A. i de la fàbrica de comptadors. Quedaren molt ben impressionats de la moderníssima instal·lació i organització de treballs d'aquesta indústria que honoren la indústria del país.

A la nit molts congressistes acudiren al teatre Nou, on es donava una representació de «Cok-tails revues» a honor seu, la qual fou molt celebrada.

Notes polítiques

NOMENAMENT D'ALCALDE A LLANOSTERA

En Francesc Roget ha estat nomenat alcalde de l'Ajuntament de Llanostera.

LES ELECCIONS MUNICIPALS

Amb data del dia 11, escriu el corresponent del «Brusi»:

«A juzgar por los comentarios que anoche se hicieron en una de las tertulias más concurridas de Madrid donde suelie hablarse con preferencia de asuntos políticos, el primer día de Pascua tuvo el presidente del Consejo de ministros ocasión de discurrir delante de algunas personas muy significadas acerca del anuncio que circuló por ahí días atrás respecto a propuestas del ministerio de convocar en otoño inmediato elecciones municipales y provinciales, con intervalo de un mes a lo sumo entre una y otra. El general marqués de Estella dio a entender de modo harto expresivo, que lejos de haber contraído con la opinión, respecto al particular, compromiso cerrado, lo ha esquivado sistemáticamente y deliberadamente, por entender que antes de apelar a los comicios, precisa realizar una depuración del censo, escrupulosa labor que requiere mucho tiempo, y lo que es más importante todavía preparar a la ciudadanía española para tomar parte activa en la obra de Gobierno.»

CONFERENCIA A RUBI

Al Centre Democràtic Republicà de Rubí, demà a la nit, el senyor Francesc Bonet i Ferrer donarà una conferència sobre el problema de la terra en els seus aspectes econòmics, jurídic i social.

L'Estatut de Tànger

LES REIVINDICACIONS D'ITALIA

París, 13. — Segons «Le Petit Journal», la comissió de delegats que discuteixen l'estatut de Tànger, es reunirà la setmana pròxima per a examinar les reivindicacions presentades per Itàlia sobre l'assumpta. — Fabra.

Per l'estació de França aquest matí ha arribat a Barcelona, procedent de Madrid, monsenyor Tedeschini, Nunci del Sant Pare.

Amb aquest motiu, poc després de les nou, han començat a congregarse a l'estació de França, autoritats, personalitats i representacions d'entitats catòliques. Han començat a compareixer igualment molts sacerdots i religiosos.

El molí de l'estació s'ha vist ben aviat ple de gom a gom.

Un dels primers d'arribar ha estat el senyor bisbe de Barcelona Dr. Miralles acompanyat del seu familliar mossèn Josep Rodés. Tot seguit han arribat el bisbe de Solsona Dr. Valentí Comellas, l'abat de Montserrat don Antoni M. Mercet, monsenyor Emeteri Valverde bisbe de León (Mèxic), el dean de Tarragona Dr. Sureda, en representació del cardenal Vidal i Barraquer; Ponsa, alcalde accidental; capità general, governador civil, president de la Diputació, cònsol d'Itàlia, delegat regional del Treball; PP. Guim i Verges, de la Companyia de Jesús; Guàrdia, Pla i Daniel, Damià Mateu; caputins de Pompeia, Sarrià i Ajuda; Prior de Sant Jordi Dr. Berenguer, Col·legi de Rectors de Barcelona, dominics, escolapis, trinitaris, mercedaris; general Berenguer; Monegal, senador; comandant de Marina, Juncal d'Obra i diverses associacions piadoses de la parròquia de la Mercè, Dr. Lisbón, Trias, Capell, Catedral, Dr. Flor, Azcarra, etc., etc.

Es ben difícil pendre notes. Cares conegudes i amigues se'n veuen arreu. No hi ha possibilitat, però, d'escriure. La gentada impossibilita el més petit moviment.

Hom nota entre la multitud aplegada un ambient de joia. Tantmateix és justícia. El personatge que hom espera és no altre que el representant del Sant Pare.

ARRIBA EL TREN

L'express arriba amb tota puntualitat. Els Prelats s'obren pas entre la multitud i es dirigeixen al cotxe del qual davalla Ramon Albó que en companyia del Dr. Ortega de la Llorca, secretari de Cambra i Govern d'aquest bisbat, han anat a rebre el Nunci al baluard del passeig de Gràcia. Els prelats pugen al cotxe i tot seguit surten i darrera d'ells apareix la venerable personalitat que hom espera.

Un aplaudiment ple de fervorosa i respecte ressona a l'estació. Tothom està descobert i monsenyor Tedeschini dona una llambregada a la multitud i somriu tot satisfet i agraït.

Es fan les presentacions de ràbrica. El cònsol d'Itàlia parla a monsenyor Tedeschini en italià. Tothom qui pot s'apropa al grup de personatges per tal de besar l'anell a l'illustrat viatger.

La sortida del molí es presenta dificultosa. La gent, però, estrepentant-se tant com pot deixa un pas centrat pel qual va desfent la comitiva. I tots els que formen en primera fila, en passar el representant del Sant Pare, acoten humilment el cap i li besen l'anell.

Amb penes i treballs s'arriba a la sortida o pati dels cotxes on hi ha aplegades uns milers de senyors. Hi ha aplaudiments entusiastes. Una velleja de condició humil i vobribs pas i arriba fins al lloc de les sortides. I s'apropa al Nunci aquest escollit amonament, unes paraules de la bona dona i li dona a besar l'anell tot somrient. I ella es separa amb un altre de triomf ben justificat.

CAP AL PALAU

L'autoritat del Prelat de Barcelona es distingeix prou. Porta, com es sabut, la banda papal. Shi dirigeixen el Nunci el bisbe d'aquesta diòcesi i també el Dr. Ortega de la Llorca i mossèn Rodés.

Les altres personalitats van col·locant-se als seus cotxes i comença la desfenda. En posarse en marxa el cotxe del Prelat de Barcelona un nou aplaudiment és tributat a monsenyor Tedeschini. Aquest somriu amablement.

El cotxe es dirigeix al Palau Episcopal.

EL NUNCI OBLEBRA

En arribar al Palau monsenyor Tedeschini s'ha revestit i ha celebrat missa a la capella pública del Palau. Li ha fet d'escola mossèn Osepe Rodés.

Finalitzada la missa i pres el desdèjuni ha rebut diverses visites.

PREPARATIUS DE LA RECEPCIÓ

Cap a les onze ha començat a notar-se pels voltants del Palau Episcopal una animació extraordinària, molt semblant a la que hom pot observar quan es prepara la processó del Corpus. Als claustres de la Catedral, pels voltants, al pati del Palau Episcopal, a tots els indrets començaven a formar-se grups que ràpidament creixien. S'endevinava que la recepció anunciada seria com pocs altres se'n hagin celebrat.

Al pati del Palau s'hi veien faristolts que eren promesa de música.

Un aplec de distingits joves que portaven un llac blanc a la solapa cuidaven que fins en tot possible, cap grup ocupés el seu lloc. Els Drs. Ortega, Román, Riera, Sanabre i altres sacerdots van disposant-ho tot. També veiem en les sales del Palau al canonge Puig acompanyat dels membres de la Junta Diocesana d'Acció Catòlica, organitzadora de la festa.

ENTRETANT...

Entretant provem d'anotar noms de comissions i delegats que esperen desfilar per davant del Nunci del Sant Pare. Consignem, però, abans que la llista que podríem fer amb les omissions seria sens dubte més nombrosa que les representacions que podem anotar i que són les següents:

PP. Pauls, Germans de Sant Joan de Déu, Junta d'Obra de Betlem, Redemptoristes, Maristes, Carmelites descalços, Salesians, Jesuïtes, Trinitaris, Missioners de l'I. C. de M., PP. Camils, PP. Agustins, Salutat Sabatina, Col·legi d'advocats, Hospital de Nostra Dona de Lourdes de Catalunya, Congregants, Junta d'Obra dels Angels, Mercedaris, Catequistes

del Sagrat Cor de Maria, Escolapis, PP. de Sant Pere Ad Vincula, Revistes de «La Sagrada Família», PP. Teatins, Junta d'Obra de Sant Francesc, Associació piadosa de la Basílica de la Mercè, Rectors de la Universitat, Comunitats parroquials, Associació d'Eclesiàstics, Empleats de la Secretaria de Cambra del Palau, Director del Casal dels Exirctants, Foment de la Pietat Catalana, Institut de segona ensenyança, Foment del Treball Nacional, Centre Social de Betlem, Cambra Oficial de la Indústria, Dominics, Seminari Conciliar, Comandant de Marina, Manuel Luengo, President de la Diputació, Col·legi de Rectors, Bisbe coadjutor d'Elvissa, Cooperativa Popular, Apostolat de l'Adoració de Sant, Pia Unió de Sant Miquel Arcàngel, Acadèmia dels Sant Cosme i Damià, Terceris Dominics, Associació dels Dijous Eucarístics, Arxiconfrària del Perpetu Socors, Conferències de Sant Vicens de Paul, Centre Moral Instruït del Poble Nou, Associació de Sant Vicens de Paul, Sindicat Catòlic d'Unió Agrària, Germans de la Pau i Caritat, Ateneu del Sant Lluís Gonzaga de Sant Andreu, Junta d'Obra de Sant Agustí, marqués d'Alós, Oblats benedictins, Gremi de Professors particulars, Cos de Portants de Sant Just, Junta d'Obra del Poble Nou, Centre Moral del Poble Nou, Apostolat del Cor de Maria de Sant Jaume, Arxiconfrària del Cor de Maria de Gràcia, Centre Moral de Sant Jaume, Patron Obrer de Sant Josep, Apostolat de l'Oració del Sant Pau, Orde terciaria de Sant Francesc de Pompeia, Institut de Química de Sarrià, Congregació Mariana dels PP. Jesuïtes, Lliga Espiritual contra el mal parlar, Congregació de la Purificació de Nostra Senyora, Associacions religioses de la parròquia de la Concepció, Confrèria de Sant Agustí, Oblats Seglars de Sant Agustí, Culta Econòmica de Gràcia, Companyia Telefònica Nacional, Associació Ibero Americana de joves catòliques, Basar de l'Obrer, Circ Catòlic Tradicionalista, Junta d'Obra de Sant Pere de Ribes, Acadèmia de la Joventut Catòlica, Els nostres Goigs, Patronat de menors abandonats i presos, Circ Catòlic de Gràcia, Gremi de Fabricants de Sabadell, Junta d'Acció Catòlica de la Concepció, Temple Expiatori de les Animes, Associació de la Romeria del Ram del Sagrat Cor del Tíbidabo, Lliga parroquial dels exercicis de la parròquia de Sant Feliu de Sabadell, Junta d'Obra de la dita parròquia, Antics Alumnes dels Salesians de Sarrià, Associació de catequistes d'Olesa, «Lo Missatger del Sagrat Cor de la Gràcia, Centre Social de Terrassa, «Lo Bon Pastor», Congregació Mariana de Terrassa, Congregació de Nostra Senyora de l'Esperança, Patronat Social Catòlic de Sabadell, Associació de Propaganda Catòlica, «Revista Popular», Acadèmia Calasencia, Unitat Metallúrgica Industrial Centre Angeli, Lliga Espiritual de Nostra Senyora de Montserrat, Crònica, Social de Terrassa, Circ Artístic de Sant Lluís, Vella perpètua de les ànimes del purgatori, Damià Mateu, Junta Constructiva del Temple Expiatori de les Animes, Josep Elias de Molins, Amics de l'Art litúrgic, Casino Catòlic de Sant, Junta de l'Exposició de Montjuich, Junta Diocesana de Sant Pere Apòstol, Obra del Culte, Col·legi de Corredors de finques de Barcelona, Secretaria de la Unió professional de dependents i empleats de comerç, Col·legi Notarial, Societat Econòmica Barcelonina d'Amics del País, Els «Santana» dos, Missió de la Vall de la Pau a Santa Eulària, València i Balnearis, Hospital Homeopàtic del Nen Déu, etc., etc.

LA REPRESENTACIÓ FEMENINA

Es igualment extraordinària la representació femenina. Podem recollir aquestes representacions: Associació Catòlica de la Dona, Escola Normal, Dames Catequistes, Convalsco, Dames de Sant Ignasi, Mares Catòliques, Preservació de la Fe, Patronat de tístics, Rosari Perpetu, Medalla Miraculosa, Esclaves de la Mercè, Cort d'honor de la Mercè, Dijous Eucarístics, Col·legi particular de la Puríssima, Terceris del Carme, Hospitalàries de Lourdes, Hospital de l'Esperit Sant, Arxiconfrària del Cos de Maria, Basar de l'Obrer, Centre Social de Sant Jaume, Filles de la Caritat, Defensa cristiana per senyores, Escoles Catòliques per a fills d'Obrers, Dames Negres, Protectorat de la Federació Sindical d'Obreres, Mares Cristianes, Filles de la Sagrada Família de Loreto, Apostolat de l'Oració de senyores, Gilje de Llogueres, Alberg de Sant Antoni, Escola Dominical de la Concepció, Cort de la Verge del Pilar, Confrària del Santíssim Rostre de Jesús, Congregació de la Nativitat de la Santíssima Verge, Institut Diocesana, Junta Patronat d'Obreres de Sarrià, Oració Continua del Papa, Conferències de Coll Blanc, Cooperativa Popular de Barcelona, Institut de Cultura i B. P. per a la Dona.

A LA SALA DEL TRON

A la Sala del Tron hi han aplegades les personalitats que han d'acompanyar el Nunci en la recepció. Hi ha el prelat de Solsona i Leon (Mèxic), canonge Puig, senyors Pla i Daniel, Martínez Domingo, Junta d'Acció Catòlica, Vicari general i els Cavallers del Sant Sepulcre i cambres secrets de Sa Santetat.

A les dotze en punt ha sortit de les habitacions íntimes del Palau monsenyor Tedeschini, acompanyat del doctor Miralles. El Nunci és saludat afectuosament i puja al Tron.

PARAULES DEL DOCTOR MIRALLES

El doctor Miralles es dirigeix al representant del Sant Pare i el saluda efusivament. Les paraules del nostre venerable prelat no arriben al lloc on són els periodistes. Fent veritables esforços els reporters senten solament que fa un elogi de la Junta d'Acció Catòlica, organitzadora de la recepció, i que parla dels seus diocesans, dels quals diu que són fills amorosos de l'Església i excel·lents treballadors en totes les obres de pietat.

Diu també paraules de plena adhesió al Sant Pare i afegeix que els catòlics no volen altra guia que la seva.

Parla de la persecució de què són objecte els catòlics mexicans i té paraules de consol per senyor bisbe mexicà allà present. Es refereix a l'amargura que causa al cor del Vicari de Crist aquella lluita, com també determinats esdeveniments de França i altres que afecten a l'Església universal i diu que aquests com el d'avui contribueixen a endolir la vida del Sant Pare.

Diu encara que tots els reunits veuen en la persona del Nunci la representació del Papa al qual volen seguir en tot i per sobre de tot.

PARLA EN NUNCI

Monsenyor Tedeschini contesta el doctor Miralles. Diu que cap altra cosa pot ésser tan agraïda al Sant Pare, al qual, afegeix, indignament represento, com és la bondat i marcialitat que aquesta no queda res d'una al pensament i al cor sinó que es tradueix en un esplet d'obres tan plenes d'exuberància d'acció catòlica i social.

Agraeix al doctor Miralles el telegrama que aquest ha posat en protesta de l'atemptat còrrugit ahir pel que afecta a la seva pàtria Itàlia, la qual, de sempre i per sempre, segons la història, ha tingut tants punts de contacte amb Espanya i molt particularment amb Catalunya, la llengua de la qual té — afegeix — mots molt semblants al d'Itàlia, degut, sense dubte, a la proximitat dels dos països.

Diu encara que prega a Nostra Senyora que mitjançant Sant Jordi, el vostre — diu — gran i gloriós Patró, davalla sobre Barcelona i sobre tota aquesta diòcesi les més abundoses gràcies que ell invoca com a representant del Sant Pare.

Dirigit-se al senyor bisbe de Mèxic li diu que el Sant Pare ha qualificat de màrtirs els catòlics mexicans i afegeix que aquests són dignes de felicitació pel coratge amb què han sostingut llur fe, i encara el venerable Prelat a què perseverin, amb la qual cosa treballaran pel triomf de l'Església.

Acaba dient que el Sant Pare actualment passarà a les missions i de l'acció social i així li dona peu a referir-se de la tasca feta que es fa en aquesta diòcesi en els referits rams.

Diu també que espiritualment el Papa és present en l'acte llue es celebra i que ell acull tots els catòlics que es troben aplegats amb paternal benevolència, com els aculliria el propi Sant Pare al Vaticà.

COMENÇA LA RECEPCIÓ

Les paraules del doctor Miralles i les de monsenyor Tedeschini han estat acollides amb aplaudiment, i tot seguit han començat a desfilar per davant del Tron les autoritats que hi havia (del Rio, per l'alcalde; presidents de l'Audiència i Diputació, Fiscal i comandant de Marina), Capítol catedral, clerecia, representacions i personalitats.

Hi havia qui tenia cura que la desfenda ans de pressa i ha rellit. Amb tot, aquella riada de gent no s'acaba mai.

Fins a la sala del Tron arribava, de tant en tant, les aïroses compassions que executava al pati de la casa una prestigiosa banda. Entre les dites compassions hem sentit una bella sardana.

ELS PERIODISTES

També han pres part a la recepció els periodistes que fan informació al Palau. En ésser anunciat pel doctor Ortega, el Nunci els ha preguntat amb simplicitat a quins periòdics pertanyien. El doctor Miralles, dirigit-se a monsenyor Tedeschini, ha dit unes paraules en elogi dels esmentats reporters, paraules que agraim sincerament.

La redacció del nostre estimat confratè «El Correo Catalán» hi ha anat en corporació, i la presidia el doctor Lisbón.

FINIEX LA RECEPCIÓ

La recepció no ha acabat fins a les dues de la tarda. No tenim espai per allargar aquesta relació. Consignem, però, que tot i ésser difícil recordar actes anteriors per a establir comparacions, el d'avui és un dels més imponents entre tots els que recordem i sobretot un d'aquells que emplen el cor de satisfacció i de joia.

El Nunci del Sant Pare estava vivament emocionat i, en finalitzar, ha pogut dir una vegada més el nombre extraordinari d'associacions religioses de Barcelona.

UNA AL·LUDICIÓ DEL BISBE DE VICH

El senyor bisbe de Vich, Pare Pirelló, ha publicat la següent al·ludició:

«Venerables germans i molt estimats, ll.

S'atencen grans esdeveniments a la nostra estimada diòcesi; preparacions.

Dintre de poc temps la catòlica ciutat de Vich, la que veu néixer tant de Montseny: Sant Miquel dels Reis, la que guarda, com preuats trossos, tantes insignies rellíquies de martirs, confessors i verges; la que es gloria de tenir oberts al culte públic multitud de temples, que van pertànyer a diverses ordes; la que en tots els seus carrers i places ensenya complacuda quelcom que recordi Jesucrist o la seva Santíssima Mare, la ciutat levítica, per autonomia, és, de tot el principat de Catalunya, va ser visitada, el pròxim dia 15 del corrent, pel Representant del Papa a la nostra nunciatura catòlica, per l'Excm. Sr. Nunci Pontifici, doctor don Frederic Tedeschini, arquebisbe titular de Lepanto.

A què ve? Amb l'alt fi d'elevar un fill del poble a la gran dignitat de príncep de l'Església, per a conferir la plenitud del sacerdoti a un modest relligat, per a consagrar bisbe el prelat fill de la diòcesi de Vich, Rdm. P. Salvi Huix, Preposit de la Congregació de l'Oratori; amb la qual cosa no sols quedaran premiats els mèrits i virtuts de l'electe, sinó que també es veurà patentitzada

la predilecció de la Santa Seu per la diòcesi vicense.

Com l'havem de rebre? Amb mostres de veneració i estimació, tenint a gran honor el poder rebre i estaljar el representant i legat de Sa Santetat Pius XI, a la nostra estimada Espanya.

No estent-nos possible rebre i obsequiar a la nostra ciutat el mateix Papa en persona, obrim de bat a bat les portes per a estaljar el seu representant, qui en tramet amorosa la Divina Providència.

Plens de fe i d'amor a la Sagrada Catedral de Sant Pere, hem de rivalitzar en les manifestacions d'afecte i veneració al Legat Pontifici, qui i veneració honoràriament convint amb nosaltres unes solemnes dies.

Festius damossos a les nostres flonxeres i balconis i respertes illuminacions a les façanes dels nostres edificis participin el nostre goig durant l'estada de tan precar hoste a la nostra Diòcesi.

Hagi replicament general de campanes en tots els pobles i ciutats per on passi el que porta la representació del Papa; i li surtin al pas tota la salutació, aclamant-lo i rebre la seva benedicció les autoritats eclesiàstiques i els veritables creients.

En entrar a la ciutat de Vich iniciarem el replicament les campanes de la nostra Catedral Basílica, a les quals s'hauran d'unir totes les altres de les restants esglésies, sense aturar-se fins que s'acabi a l'Església Mare.

Pensem, venerables germans i estimats fills: que en honorar i obsequiar el Legat Pontifici homeni el que l'envia, que és el mateix que governa el timó de l'Església Catòlica, Apostòlica, Romana; feu una confesió de fe, d'actes creences que vau heretar dels vostres majors; tributau un homenatge d'amor i veneració al mateix Jesucrist, a qui reventeu en últim termini i per a qui ha d'ésser servit honor i tota glòria.

Vich, 4 d'abril de 1928. — El Bisbe.

EL CAPITAN GENERAL I EL GOVERNADOR

Aquesta tarda han estat al Palau Episcopal a saludar el Nunci, el capítol general i el governador civil.

EL GOVERNADOR

Abord del vapor correu «Mahon» arribaren ahir al matí, a les vuit, procedents d'Elvissa, una nodrida representació de l'alcalde i Capítol d'aquella ciutat.

La dita comissió és formada per l'alcalde, Eugeni Bonet; tinent d'alcalde Antoni Riera Costa; diputat provincial, Domènec Vinyets Doctor; vicari capítol, Vicens Serra; el bisbe coadjutor de Menorca, doctor Antón Cardona; canonge Joan Torres, i els preveres Miquel Planella, Ignasi Serra, Josep Riera, Antoni Roig, i Vicens Ferrer; Josep Tarrés en representació de la Creu Roja, i Antoni Marí, per la premsa d'Elvissa.

L'alcalde, senyor Bonet, porta també la representació del governador civil de Balears.

Aquest comissió ve per assistir a la consagració del bisbe electe d'Elvissa, il·lustríssim Pare Salvi Huix, al qual acte religiós es celebrava diumenge vinent, a les nou del matí, a la ciutat de Vich.

Al molí de Bosch i Alina esperaven l'arribada dels expedicionaris el Pare de Sant Feliu Neri Ramon Parnau, Bartomeu de Rosselló, Antoni Mirabet, Joaquim Cirer, Josep Guasch, els preveres Josep Colomer i Antoni Ramon Juan, i Melitò Cardona, Joan Bonet, Victòria Bonet i altres.

Obri l'acte l'ex-diputat a Cort senyor Ramon Albó, President del Tribunal de segona instància de Barcelona, després d'haver entonat un himne a l'Ordre de la Mercè i al gloriós Sant Ramon Nonat, com a bon conseller de la matèria ens mostrà la tasca a fer pels joves en aquestes campanyes antiblastèmiques.

Seguidament parlaren els joves Ignasi Farrés, Pere Fonoll, Joan Prat (tots de Calat), i Sebastià Tarruella de Guispl, que amb paraules franceses i entusiastes colpieren vivament l'anima dels oients i els feren sentir encara més avoriment d'aquests parlaments, els anys i nenes de la Comarca amenzaren l'acte amb posess i discursos. Es distingiren principalment els de Farran, que dirigits per llur rector executaren exercicis rítmics.

Necrològica

Ha estat enterrat aquesta tarda el cadàver de la senyora Manuela Vilamasa, vídua d'Escotet.

Des de la barriada de la Salut, on vivia, fins a la parròquia de Sant Joan, un nodrit grup de les amistats seves i de la família acompanyà el fèretre.

Acompanyem la seva família en la pena que passa, especialment el seu fill, el director de «La Vanguardia», senyor Josep Escotet.

Les exposicions de Joaquim Mir i Manolo

De veritable esdeveniment caldrà assenyalar la quinzena que va del 31 del mes que som fins al 5 de maig. Joaquim Mir, el gran paisatgista, i Manolo, l'escultor de mundial anomenada, celebren una exposició a la Sala Parés. La gran Sala serà totalment ocupada per Mir,

La Veu de Catalunya

AQUEST NÚMERO DE «LA VEU DE CATALUNYA» HA ESTAT PASSAT PER LA CENSURA DEL GOVERN CIVIL.

COMENTARIS DEL DIA

ATLANTIC ENLLA
A dos quarts de sis del matí d'ahir, l'avió alemany Bremen s'enlairà mestriolament a l'aeròdrom de Baldonnel (Dublín) i inicià el salt gegantí damunt de l'Atlàntic, en direcció a Terranova i Nova York. A l'hora d'escriure aquestes ratlles, l'avió alemany creua l'Atlàntic del Nord d'Est a Oest, d'Europa a Amèrica, viatge encara no aconseguit per cap dels aviadors francesos o britànics que l'han intentat. Aquella ruta aèria no ha estat vençuda fins ara sinó pel dirigible alemany que anys enrera anà d'Amèrica als Estats Units.

Com s'ha esdevingut en els vols anteriors, passen les primeres hores sense cap notícia dels intèrprets viatgers. Les noves referents a l'estat atmosfèric de l'Atlàntic són ja contradictòries: uns telegrams diuen que el temps és excel·lent i d'altres parlen de boires i indicis de tempesta.

Triplén el Bremen el capità de l'aviació alemanya Koehl, el baró Nuhnefeld i el comandant de l'aviació irlandesa Fitzmaurice. Hi ha, doncs, en l'avió que projecta heroicament pagar a Amèrica la visita dels seus magnífics aviadors, els representants de dues races — la germànica i la irlandesa — que han contribuït copiosament a la formació dels Estats Units.

Si reixen en la seva empresa i arriben a Nova York, si aconsegueixen el retorn de Lindbergh, seran rebuts triomfalment per Amèrica. L'ur tenacitat i l'ur audàcia en desafiar la mort, després de les repetides tragèdies que han abatut l'ardidesa de llurs predecessors, mereix aquesta victòria.

Però sigui qualsevulla la sort definitiva dels triplènters del Bremen, llur nom quedarà inscrit en els anals més gloriós de l'aviació. Si cauen, com a màrtirs del progrés. Si vençen, com a herois de l'aire. Si moren, darrera d'ells seguiran encara altres herois fins a esvaïr el misteri tenebrós de les boires de l'Atlàntic. Si hi arriben, hauran obert la ruta aèria, fins ara barrada, d'Irlanda a Terranova, d'Europa a Amèrica.

BREVIARI Vida Literària CRITIC

Sebastià Puig, pvr. El poeta Cabanyes. Notes biogràfiques. «Preludis de mi lira». Documents.

Aquella llei de la «compensació» que segons Emerson presideix la vida universal: que en el fons no és sinó la mateixa base de la interpretació cristiana del món i de la vida humana, s'acompleix de la manera més rigorosa en casos com el del poeta Cabanyes. A la vida d'un poeta que esdevé purament i exclusivament per a dotar d'expansió els més nobles anhels del seu esperit, per a satisfer el seu instint de bellesa, sense pensar ni un sol moment en el públic, sense sol·licitar directament ni indirecta el seu favor ni el seu aplaudiment, i preocupat exclusivament per llegar a la humanitat un mirall fidel de la seva ànima ardent i solitària. Mor el poeta sense haver tastat un feble regalim de glòria; però passen els anys i la seva obra, en comptes de seguir ignorada, és objecte d'una admiració creixent per part dels esperits selectes; i l'una darrera l'altra, sense interrupció ni fatiga, cada generació va aplegant estudiosos i comentaristes al voltant de l'obra oblidada; i passen els anys i els segles, i el comentari no s'esgota, ans cada vegada es renova i amb noves interpretacions, amb noves perspectives, amb noves llavors. Així l'admirable obra del nostre Cabanyes resta compensada amb escreix del seu primitiu oblit i al cap d'un segle pot gloriarse de posseir una bibliografia que per la seva quantitat i qualitat eclipsa la de més d'un poeta o escriptor de gran popularitat.

Encara teníem als llavis, diguem-ho així, el tast exquisit de la bella monografia que al poeta viandant dedica fa alguns anys el professor Allison Peers, que ens volum en què l'illustre canonge és la nostra Seny. Sebastià Puig, refon admirablement tots els treballs fins ara publicats sobre Cabanyes i ens dona una nova i acurada edició de la seva obra, de les obres completes de Verdader. S'ha posat a la venda a tot Catalunya, el primer volum, «L'Atlàntida», de les obres completes de Verdader.

A «RESSORÇIMENT», de B. A. publica Ventura Gassol un poema inèdit seu, «Copa de llum, remifar». És un poema símbol de sensibilitat moderna. OBRES COMPLETES DE VERDADER. S'ha posat a la venda a tot Catalunya, el primer volum, «L'Atlàntida», de les obres completes de Verdader.

L'edició que ofereix al públic la «Llibreria Catalana», no vol pas ésser una edició de bibliofil, ni una edició popular en el sentit vagament pejoratiu, d'aquesta paraula. És, però, de deu asseguir a tot hom i establir almenys amb la dignitat que comporta un llibre, diguem-ne, normal.

Aquesta edició, constarà de vuit volums, i comprendrà les obres publicades en vida de Verdader i les postumes. L'ortografia adoptada ha estat la del català modern, però conservant en tota la seva integritat el llenguatge del poeta, tal com és costum de fer en les edicions modernes dels clàssics.

Clou aquesta col·lecció, una «Semblança», de mossèn Cinto, pel Pare Miquel d'Espuny, que és així mateix el que ha prolongat el primer volum, que es vendrà com tots els altres, al preu de 4 pessetes en rústica i 6 religat en tela.

crític, el senyor Puig ha sabut resumir admirablement i reduir a una substancial unitat els judicis de tots les autoritats que s'han ocupat de l'obra de Cabanyes; i, de més a més, ha tingut l'encert de fer destacar les notes més interessants i de més viva actualitat que caracteritzen la seva obra. D'ell són aquestes assenyalades paraules: «La glòria de Cabanyes no pot tancar-se dintre els estrets límits d'una llengua ni d'una nació. Ni les lletres espanyoles poden dignament desdenyar la sota ludi del nostre poeta. Augmentat el tractu d'aquest meritiós tribut a la memòria de Cabanyes, aquest sentiment de pietat filial que traspuja per totes les planes del llibre, fruit de les íntimes relacions familiars que lligaren els avís de l'autor amb la família del poeta. Com a

D'AMERICA A EUROPA

Una conversa amb el prof. Liberat Dàvila

Les influències barcelonines a El Salvador

L'eminent professor i cirurgià de la Universitat d'El Salvador, el doctor Liberat Dàvila, acaba d'arribar a Barcelona, on sojorna per pocs dies; i coneguda la seva personalitat rellevant, no hem volgut deixar passar l'ocasió de tenir-hi uns minuts de conversa que ell, amb deferència que agram, ens ha concedit.

El doctor Liberat Dàvila és molt jove, encara, podríem dir joventut; però la seva cultura vasta l'ha col·locat entre les figures emergents del seu país, i el seu nom no és desconegut en els cercles d'estudi d'Europa. El doctor Liberat Dàvila exerceix en el seu país un mestratge per la seva tasca valerosa i exemplar; home d'esperit, d'amor a totes les manifestacions culturals, encara que no sigui pròpiament de la seva especialitat, i home autoritat en medicina i cirurgia, a la Universitat d'El Salvador, el professor Liberat Dàvila, frueix de prestigi ben meregut; les seves classes són concorregudes aviadament, hom cerca els seus ensenyaments amb dèlir.

— El seu viatge a Europa?... — li diem.

— El meu viatge a Europa obceca, ens respon, a una necessitat d'espèrit. Europa, malgrat tot, és encara el gran centre. Europa és la gran intel·ligència, la font d'on surt tant d'intel·lectualisme i tanta cultura irradiant. Nosaltres, els països americans, no podem menys de sentir-nos atrets per la vella Europa, perquè té molt de pes específic.

El doctor Dàvila ens parla amb gran flor i elegància de paraules; i ens ensenya a parlar amb una convicció pregonera pertocant al seu europeisme. Altament sabem que dues gentilsimes filles seves, que l'acompanyen, són en un pensionat de Bèlgica. Ara tots plegats fan aquest viatge, de què fins a l'hora present es mostra ben satisfet. També va amb ell la seva distingida i senyora, d'una fina exquisidesa espiritual.

— I ara ve de...

— De Madrid. Per cert que en arribar l'altre dia, o millor, l'altra nit, a Barcelona, i trobar-me amb aquella multitud aplaudint, vaig rebre una impressió desacomunada (el doctor es refereix a l'arribada de l'equip victoriós del Barcelona i a la rebuda entusiàstica que la ciutat els féu). Madrid, continua, és una bella ciutat, de la qual servo bons records.

— I l'objectiu del seu viatge?

— Conèixer Barcelona. El nom de Barcelona és un nom que fa bon pes pertot arreu i que en molts exercici d'un poder atractiu considerable. Es diuen tantes coses de Barcelona, i es assenyalada, Barcelona, a la capdavantera de tants moviments i de tantes manifestacions... Jo us puc dir que feia temps que experimentava aquest poder atractiu i avui estic content de poder acomplir els meus desigs.

— I la seva impressió, de Barcelona, encara que només sigui una impressió de moment...

— Sí, és veritat; no podria expressar-hi més que una impressió molt per damunt, car he vist molt poques coses i, per tant, no m'he pogut fer carrec bé de la vostra ciutat. Però puc dir-vos, així sí, que la impressió que rebo, d'un primer moment, de Barcelona, és de quèlcom fort, important, amb una empena de creació i de treball en gran escala.

El doctor Dàvila resta un moment pensatiu i continua:

— Venint d'allà on vinc, m'ha semblat de percebre ben clarament una diferència de vida i una diferència de caràcter. He sentit que em trobava davant d'un fet diferencial. El fenomen m'ha semblat molt curiós, car no m'esperava tant el contrast. Però, en fi, és un afer de sensibilitat el que posa patent aquest fet.

— Però allà a El Salvador, els arribava alguna cosa del nostre?

— Certament. Allà tots els qui ens dediquem a ciència mèdica (per referir-me, en concret, a la meua especialitat) sentim que Barcelona és quèlcom de vàlua. I ens trobem amb el fet que molt d'allò bo i millor que surt d'Espanya, prové de Barcelona.

O, almenys, per Barcelona arriba a nosaltres. Només caldrà que us citi, entre altres exemples, la casa Salvat. Mitjançant les publicacions de la casa Salvat ens arriben allà moltes coses bones.

— I pertocant a escoles mèdiques, quina domina a El Salvador?

— La influència més assenyalada de les escoles mèdiques és la de la francesa i espanyola. Per aquest cantó el «latinisme» és plenament preponderant. No cal citar el nom de Ramon i Cajal, que té alguna cosa de barceloní també, que amb les seves doctrines té allà obert un solc profund. I el doctor Turró... Igualment podríem dir-vos en un ordre purament literari.

— I l'escola alemanya?

— L'escola alemanya, naturalment, no és ignorada; però no té tanta influència, no té tants seguidors, i és curiós que la coneixença alemanya (a part la que pugui produir-se per contactes directes amb els establiments alemanys mateixos), ens arribi precisament mitjançant traduccions fetes per elements vostres i de llibreries vostres.

D'escola nord-americana, poc. Comprendreu, doncs, continuu, el doctor Dàvila, que el meu interès per conèixer Barcelona era molt viu, puix els lligams i els corrents entre la vostra ciutat i El Salvador són importants i nombrosos.

No penso passar per Barcelona a tall de simple turista, sinó que tinc la intenció de dur-me'n quèlcom més que una impressió de viatge, encara que això, per la mateixa agraabilitat de l'estada, sigui quèlcom no menyspreable. Tinc ganes d'observar i de prendre notes d'algunes de les institucions vostres, per adaptar-les a El Salvador.

Porto nota per visitar algunes institucions, sobretot; perquè en tenim molt bones referències; i ens indico l'esforç que en els darrers justres heu realitzat. Ara com ara, les impressions rebudes em semblen molt bé. Francament, no em creia trobar una Barcelona com la que trobo, d'aquest tipus modern; em sembla el més modern de tot el d'aquí. Una gran ciutat europea.

— És amable el doctor...

— No és pas per amabilitat que parlo. He tingut ocasió de passar un moment per Montjuich, des d'on he pogut contemplar l'estesa de la ciutat, amb la muntanya al fons i la mar a la vora. És una vista de gran ciutat. Excel·lent.

També he tocat a la Sagrada Família. Ah, la Sagrada Família és una cosa imponent, i una cosa única. On trobaríeu un monument de l'art modern, un fet de la vida contemporània tan fort com la Sagrada Família? Admirable!

— Per allà, hi ha també l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, que li deuria agrair, i més per l'especialitat seva.

— Tinc moltes ganes d'anar-hi i ja em triga. Però, allà, és per passar-hi una bona estona. A El Salvador es parla de l'Hospital de Sant Pau com d'una cosa nova en el seu estil, i tinc una il·lusió per veure amb els meus propis ulls, i de fet, aquell palau de què coneixem les meravelles per vistes fotogràfiques...

No entretindré per més temps el doctor Dàvila que té els dies comptats d'estada a Barcelona. Però així que ens ha dit fins ara ens apar prou d'interès per als nostres lectors.

LUIS BERTRAN I PUJOL

Homenatge a la Vellesa

A Sant Sadurn de Noya

Manté Sant Sadurn de Noya la tradició de primera població en què es celebra l'Homenatge a la Vellesa, especialment iniciat pel senyor Moragas.

Les autoritats de la vila i la Junta local de l'Homenatge, en relació amb la Caixa de Pensions, l'Octogenari senyor Rovira, mitjançant el generós capital donat per a altres costanis, han actualitzat en aquesta obra social, amb la meritòria col·laboració d'una comissió de distingides senyores i l'Orfeó «Patria». Hi assisteix gran concurrència.

Principals temes tractats i també amb aplaudiment, al gran teatre del Centre Agrícola per representants de Previsió. El senyor Malquerit i Salvador explica que quan l'Institut Nacional de Previsió, nex de l'Estat del país en l'assegurança social, coopera als Homenajes a la Vellesa organitzats per una Caixa col·laboradora, no sols addiciona amb alguns milers de pessetes el capital que es converteix en pensions vitalícies immediates per als vells treballadors, sinó que transmet el sentiment de simpatia d'Espanya tota a la demarcació de Previsió que celebra aquests Homenajes i especialment a aquells en la qual germina la dita costum expansiva. Parla el senyor Mon i Pascual de l'eficàcia de diversos actes socials culturals respecte a l'obsequi del Retir obrer obligatori, segons pot apreciar en les seves funcions en aquest règim legal. Finalment, el senyor Gich exposa la significació d'aquests homenajes en l'extensa obra de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis de Barcelona, que representa l'adhesió unànime a l'acte principal d'aquest any a Sant Feliu de Codines.

Els vells han estat objecte de premi de pensions i llibretes d'estalvi i de delicades atencions. El senyor Torras els dedica un elogi de la vellesa.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

AL DIA

LA CRISTIANITZACIÓ DEL POL

Jesucrist patí la terra i quedà cristianitzada; Jesucrist passà damunt les aigües i les aigües foren consagrades. Als XX segles es consagraran, es cristianitzaran els gels: El símbol de la redempció caurà de l'aparell volador del general Nobile damunt la massa gelada, fa segles, per les fredors hiperbòriques i clavarà al fons mal escorcollat del Pol. Glòria del nostre Sant Pare, aquesta: glòria de la civilització i del progrés de la Ciència; glòria del valent general d'Itàlia que va a la conquesta de les eternes congelades queles ignorades. Serà entornadora la cerimònia: braços oberts, pujava al cel, en ascensió salvadora, el Fill de Déu; braços oberts, davallava a la crosta gelada del Pol, la Creu redemptora. Allà, al Pol Sud, la creu es dibuixa en brillar d'estrelles; al nostre Pol resplendirà en nimbe de glòria, fendint els aires i clavant-se al gel, una altra creu. Ambdues creus clamaran per sempre, davant les generacions venidores, l'excel·lència de la Gran Obra.

Bon nom per a tal cerimònia, el del general italià: Nobile de nom, noble de fet. Com el mestre nauier que afa una nau al mar, el general aeronauta podrà dir: «En nom de Déu...» i llançar als espais dels dies llargs i les nit lluminoses, per a la navegació cristiana, la Santa Creu. En les tempestes del Pol, no tan dures com les tempestes de la vida, serà incommovible. La besaron ardentment els llamps del cel; l'abrassaran les nevades, la coloriran les aurores boreals; la sotraguejaran les tempestes de l'huracà i del torb... Així en les terres, també, les malvestats i el desagraïment. Mes Ella persistirà, braço oberts, incommovible, i proclamarà l'amor, exaltarà la Fe i farà esperar, als qui alguna volta la contemplin, la Patria celestial.

Cristianitzats seran els gels etèrns, que no han estat, però, tacs de la sang preciosa del Crist. Els herois del progrés qui un dia hi puguin caure, tindran cristiana sepultura. La Creu haurà conquerit així el món enter.

POL

LA VEU DE LA RAMBLA

Tot són dificultats

Estic segur que algun dels estimats lectors, en arribar al final del comentari que ara enceto, es sentirà defraudat. Tantes i tan importants són les dificultats a vèncer, dirà segurament, i us entretindré parlant de cigarrets. Què hi farem! El girar la brúixola cap aquest costat potser ja significa una dificultat vençuda.

Per altra banda, i prescindint ara de la seva menor o major importància, no hi ha cap bon fumador — o cap fumador conscient, per dir-ho d'una manera dogmàtica — que pugui negar que l'actual presentació dels cigarrets és un entrebanc.

He estat a punt de detallar classes i preus. Però no ho faré. Confiem que amb els fumadors també ens entendrem. I vull creure que els que no fumen tampoc no els trobaran a manca.

La Companyia de Tabacs no sent preferència pels cigarrets fets. Això és evident. Els tabacs més sol·licitats pels fumadors són posats a la venda en forma de pastilla o bé en forma de semi-cigarret.

Caldrà que m'expliqui. Semi-cigarret és quan el venen, caragolat i sense engomar. En aquest cas és cert que no comprem epicadura i que per tant l'estanguer ens ha donat cigarrets; però també és cert que abans d'encendre'ls hem de fer una colla de manipulacions.

En altres països la «picadura» no és d'ús massa corrent i així adhiu al país capdavanter dels que produeixen tabac. Tothom, i sobretot els que han de fer vida de societat, procuren usar cigarrets enllestits del tot.

Aquí no mirem prim. Al caté, al teatre, allà on sigui, un bon senyor es treu la petaca, l'obre, diposta el tabac damunt la mà esquerra, estén el paper amb la dreta, caragola sense estar-se de contraure la boca, fa l'operació d'engomar — operació gens estètica i menys higiènica — i, nimalmen, s'espolpa les mans amb calma i satisfacció.

L'espectacle no té res d'elegant. Tant és. Aquí no mirem gaire prim.

ROGER

L'activitat d'Eudald Canibell

Amb referència a la biografia que s'ha publicat de l'inoludible Eudald Canibell, cal aclarir un concepte.

No fou publicat de la Direcció de la Biblioteca Arús pels seus documents físics, sinó que passà a dirigir la part artística de la Fundació Tipogràfica Neufville, on donà proves del seu talent i inspiració, de la seva erudició i de la seva capacitat de treball.

El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

El dia de l'Homenatge a la Vellesa començà amb un ofici solemne.

Es llegiren també poesies. El senyor rector de la parròquia fou encarregat de donar les gràcies a tots els que havien col·laborat a l'Homenatge.

BUTLLETI INTERNACIONAL

12 d'abril de 1928

INQUIETUD

A BELGRAD

Com era de tème, i preveiem dies eners en comentar aquestes converses, les entrevistes de Milà i Roma han produït a Belgrad i a Zagreb la natural inquietud. Diem a Belgrad i a Zagreb perquè cal notar que en aquesta inquietud correspon una part considerable a Croàcia, identificada amb Sèrbia en la instintiva malifança de la diplomàcia feixista.

Els diaris i els polítics de Belgrad i de Zagreb creuen que l'activitat diplomàtica de Mussolini persegueix el triple objectiu d'impedir la consolidació dels Estats balcànics i la realització dels acords convinguts entre els pobles de la península; desintegrar la Petita Entesa mitjançant la intel·ligència directa entre Romania i Hongria, baldament sigui al preu d'una rectificació de fronteres, i sostreure Polònia a la influència francesa. Es a dir, a Belgrad i a Zagreb s'han donat tot seguit que el duce vol isolar diplomàticament Iugoslàvia.

La premsa de Roma considera que la inquietud produïda a Belgrad per les converses de Milà i Roma és infundada. La política de Mussolini no va dirigida contra cap poble ni cap sistema d'aliances sinó a favor de la pau del món. Itàlia no vol suscitar antagonismes, sinó fer-los desaparèixer.

Es clar que aquestes inquietuds no s'esvainan definitivament fins que tots els pobles practiquin lleialment el que el vescomte Grey ha anomenat, amb frase feliç, la política de Lliga de Nacions, en l'article publicat suara a LA VEU DE CATALUNYA. Aquesta política té com a fonament la confiança recíproca i la mútua cooperació. Exigeix un ambient democràtic, on pugui desenrotllar-se lliurement el joc de les idees i de la política. La coacció interna dificulta la col·laboració externa, car li resta espontaneïtat i eficaçia. La pau entre els pobles exigeix una atmosfera de confiança i solidaritat, sense recels ni reserves, sense poders incontrolables ni sobiranes hipotètiques.

Joan Esterich a l'Associació de Comptables de Catalunya

«Cultura i Humanisme»

Dimarts, a les deu de la nit, el director de la Fundació Bernat Metge, el nostre benivolunt amic Joan Esterich, donà la seva anunciada conferència a l'Associació de Comptables de Catalunya.

La sala d'actes de la important entitat era totalment plena.

Joan Esterich parlà de l'organització de la Cultura i l'Humanisme. Fa la presentació del conferenciant el senyor Bausil, president de l'Associació de Comptables de Catalunya.

Diu que la conferència d'avui no afecta per res la ciència dels comptables; i, no obstant, és segur que el que avui dirà Joan Esterich, diu, ens ha d'interessar a tots.

Després dona les gràcies al conferenciant amb efusives paraules.

Joan Esterich comença dient que moltes vegades s'establirà una fossa, inexistència, entre el camp de l'organització i el de la creació.

Diu que fins ara l'Intel·lectual ha estat considerat l'home menys orgànic; i això no és cert, sobretot quan ja entrem en els dominis de la ciència.

Es refereix també al fons del Hisme que hi ha en tots aquells que exerceixen un treball no de creació. Ells senten una recança de llur estat, i això és el que avui vine a combatre. Molts volen sortir de llur estat social pel camí de la inspiració. Cal advertir que de la inspiració com a únic mitjà no en podem fer gran cosa. Fins es podria dir que d'inspiració no n'hi ha. El que hi ha és una preparació lenta de l'esperit.

Parla del renascement de la nostra cultura i de l'esforç que ha calgut fer per estructurar-la.

Diu que no és possible controlar l'apariació de gens; però en canvi ho és la creació d'ambients que permetin l'aparició d'un geni.

A Catalunya, diu, tenim el defecte d'esperar-ho tot d'un home que ens ho ha de portar tot. I d'així en provenen les exaltacions efímeres i les depressions aplaudidores. Un individu pot fer acte de defeció; una col·lectivitat, però, no pot perdre l'esperança en l'esdevenidor.

Res no és possible de realitzar sense afirmar l'existència de la personalitat realitzadora.

Es refereix a l'exposició del llibre celebrada a Madrid. Llavors hom pogué veure que el nostre desenvolupament cultural no té res de químbre, que som un poble sense cap guita per a la violència i que manté la flama cultural com la suprema raó de la pròpia existència.

Diu que com homes del nostre temps plantejem els problemes del nostre temps. Mentre la nostra vida interna fou pobre, no hi hagué problema cultural

Notícies de l'Estranger

Dues bombes a Milà

15 morts i 40 ferits

LES PRIMERES NOTÍCIES

Berna, 12. — Comunicuen de Milà, que s'ha començat a l'atemptat a la plaça de Juli Cèsar, poc abans de l'arribada de la comitiva reial.

La plaça era plena de gent. Hi ha alguns morts i ferits. La major part de les víctimes són dones i criatures. — Fabra.

Roma, 12. — L'atemptat començat a Milà, ha estat per mitjà d'explosius. Sembla que fou llançada per desconeguts una bomba enmig de la multitud. Immediatament marxaren cap a Milà nombrosos inspectors de policia.

El Podestà de Milà, ha promès cent mil lliures de recompensa a les persones que contribuïssin a trobar els culpables.

No es tenen més detalls de l'atemptat. — Fabra.

UNA BOMBA ESCLATA A LA PORTA DE LA FIRA DE MOSTRES

Milà, 12. (Urgent). — Aquest matí, a les deu, ha esclatat una bomba de gran potència davant la porta de la Fira de Mostres. La bomba ha esclatat a la poca estona d'haver entrat el Rei a la Fira. Han resultat 14 morts i uns quaranta ferits, molts de greus. — Fabra.

Berna, 12. — Comunicuen de Milà a l'Agència Telegràfica Suïssa, que la bomba ha esclatat a la plaça de Juli Cèsar. La policia reial ha activat per a descobrir els autors de l'atemptat.

La noticia ha causat gran impressió a tot Italia. — Fabra.

ORIENTURES TROSSEJADES. — EL REI SE SALVA MIRACULOSAMENT

Berna, 12. — Comunicuen de Milà a l'Agència Telegràfica Suïssa, que la bomba, que indubtablement havia estat col·locada perquè fes explosió quan passés el rei, ha esclatat moments després d'haver entrat el sobirà a la Fira.

El soroll ha estat enorme i s'ha produït un pànic indescriptible. Moltes de les víctimes de l'explosió han estat projectades a distàncies sorprenents. Una nena ha quedat decapitada. Del cos d'un nen sol ha quedat un pilot de carn. La bomba ha esclatat al peu d'una gran farola que ha quedat feta a trossos de tal manera, que quedà igual danyats que els trossos de la bomba.

Els cossos de les víctimes han estat traslladats al local de la Fira.

El rei s'ha salvat per miracle. Segons els programes oficials havia d'entrar a l'Exposició a dos quarts d'onze, però com que no s'ha aturat a l'estació com s'havia previst, ha entrat al palau de la Fira a un quart d'onze. És molt probable que aquesta circumstància hagi salvat la vida al sobirà, perquè la bomba ha esclatat a l'hora exacta en què el rei havia de passar per la Plaça Juli Cèsar. La bomba, segurament havia estat col·locada a la nit última. — Fabra.

UNA ALTRA BOMBA QUI NO ESCLATA

Berna, 12. — Comunicuen de Lugano a l'Agència Telegràfica Suïssa, que un despatx de Como al «Corriere del Ticino» diu que en la via ferrata de Milà a Roma, per on havia de passar el president Mussolini de retorn a la capital, ha estat descoberta, poc abans de passar el Duce, una bomba de gran potència.

La bomba tenia un aparell de detonació i un fusell, que ha pogut ésser detingut, s'espera un fil conductor que comunicava amb l'atemptat. — Fabra.

EL NOMBRE DE MORTS DE MILÀ ARriba A QUINZE

Milà, 12. — A les cinc d'aquesta tarda el nombre de víctimes a conseqüència de l'explosió de la bomba col·locada a la porta de la Fira s'elevava a 15. — Fabra.

ES DESMENTIT LA NOTICIA DE LA COL·LOCACIO DE LA SEGONA BOMBA

Roma, 12. — Es desment que hagi estat descoberta l'existència d'una bomba col·locada al pas del tren en què viatjava el President del Consell, senyor Mussolini. — Fabra.

DETALLS DEL PANIC. — ELS TREBALLS DE SOORS

Milà, 12. — En produir-se l'explosió de la bomba, a l'entrada de la Fira de Mostres, la multitud, presa del més indescriptible pànic, fugí en totes direccions, barrejant els seus crits de terror amb els planyis dels ferits que s'arrossegaven dolorosament per terra, entre cadàvers mutilats.

Entre els morts hi havia una noia amb el craní destruït i la massa encefàlica gairebé completament destruïda. Un soldat del cinquè regiment de caçadors alpins amb el ventre obert i els intestins escampats al seu voltant, i un agent de policia, estès en un banyal de sang, prop de tres nenes, en gravíssim estat.

Restablerta la calma, s'organitzaren immediatament socorsos. Acudí la Creu Roja, el personal de la qual, auxiliat per militars, recollí els ferits en cotxes d'emergència, i els portà als Hospitals immediats.

En ingressar a uns dels beneficis establiment de curació, morí un soldat que havia resultat ferit greument a conseqüència de l'atemptat. — Fabra.

MUSSOLINI S'ASSABENA PER TELEFON DE L'ATEMPTAT

Roma, 12. — El senyor Mussolini tingué notícia de l'atemptat començat a Milà per una conferència telefònica, i immediatament telegrafà al rei i al Pàp de Milà, felicitant-los per haver escapat il·lesos del criminal fet. — Fabra.

COM FOU PREPARAT L'ATEMPTAT?

Milà, 12. — Es creu que l'atemptat començat a l'entrada de la Fira de Mostres, fou preparat de la següent manera:

Les faroles de la il·luminació pública porten totes a un metre d'alçada una petita obertura que acos-

tuma estar tancada, però que es pot obrir amb facilitat.

Els autors de l'atemptat, distrats d'operar de la Companyia, tingueren prou temps per a preparar la farola que està a la plaça de Juli Cèsar, i aleshores introduïren l'artefacte que després feu explosió. — Fabra.

EL RETARD DEL TREM IMPEDI QUE L'ATEMPTAT POSES EN PERILL LA VIDA DEL REI. — UNA SENYORA DECAPITADA DALT D'UNA FINESTRA. — TOTS ELS ACTES DE LA VISITA REGIA SERAN CEBRATS, LLEVAT LA «SOIREE» DE GALA

París, 12. — Segons informacions de Milà que publica «Le Journal», el portar el tren reial un retard de deu minuts, evità que el sobirà fos víctima de l'atemptat.

En explotar la bomba col·locada a la farola de la il·luminació, els trossos del criminal artefacte scribilleren la plaça en totes direccions, i destruïren materialment una companyia de caçadors alpins que es trobava formada en aquell lloc, així com un grup de joves espectadors que estava immediat al lloc de l'explosió.

Una senyora que estava veient el pas de la comitiva d'una finestra, ha resultat decapitada.

Els caçadors alpins que resultaren il·lesos, romangueren impassibles, i es limitaren a estendre, llurs files. S'assegura que, llevat la «soiree» de gala que estava organitzada, no se suprimirà cap de les cerimònies acordades amb motiu de la inauguració de la Fira. — Fabra.

Els grans vols

El vol del «Bremen»

VENTADES A L'OCCIDENT DE L'ATLANTIC I BOM TÈMPS CAP A L'OEST

Washington, 12. — L'últim butlletí de l'Oficina meteorològica indica que és probable que el «Bremen» trobi forts vents a la part occidental de l'Atlàntic.

Un despatx de Harbour Grace diu que el temporal cap a l'Oest ha terminat i que actualment el temps és magnífic i el cel claríssim. — Fabra.

880 MILLES A L'OEST D'IRLANDA

Londres, 12. — Se sap que aquesta tarda ha estat vist el «Bremen» a 880 milles a l'Oest de la costa d'Irlanda. L'avió seguia directament el seu itinerari.

La velocitat mitja hauria durant la primera hora i mitja de vol es calcula en 95 milles. — Fabra.

SENSE NOVES A LES NOU DE LA NIT

Londres, 12. — A les nou de la nit no es tenia cap nova notícia dels avions alemanys. — Fabra.

MAL TEMPS A LES COSTES DEL CANADA

Halifax, 12. — Les condicions atmosfèriques a les províncies marítimes del Canadà són avui dolentes. Les previsions meteorològiques per a divendres anuncien una major visibilitat i vent de l'Oest. — Fabra.

Vol Costes i Le Brix

ES PROPOSEN ARRIBAR DISSABTE A PARÍS

París, 12. — Segons un despatx dirigit pels aviadors Costes i Le Brix a la Direcció Aeronàutica, ambdós pilots es proposen estar a Le Bourget dissabte vinent. — Fabra.

COSTES I LE BRIX ARRIBEN A BASORA I SURTEN CAP A ALEP

Londres, 12. — Els aviadors Costes i Le Brix arribaren a Basora, procedents de Karatzi, a les onze, després de recórrer en dotze hores i cinc minuts l'etapa, que constava de 1.200 quilòmetres.

A les 230 minuts empenyeren novament el vol cap a Alep. — Fabra.

Vol Cobhan

ARRIBADA A LAGOS

Londres, 12. — Sir Allan Cobhan, que, amb la seva muller i una tripulació de quatre persones, està efectuant un vol de 20.000 milles, seguint la costa africana, arribà ahir a Lagos.

Té el propòsit de dirigir-se següentment a Takoradi.

En la darrera part del seu viatge, des del Cap, trobà violentes tempestes. — Fabra.

POSSIBILITAT D'UNA LÍNIA D'AFRICA PORTUGUESA OCCIDENTAL

Londres, 12. — L'aviador Allan Cobhan ha fet unes interessants declaracions en les quals ha manifestat que en son vol havia tingut ocasió de quedar favorablement impressionat sobre la possibilitat d'organitzar un servei aeri d'hidroplàn, des de la badia Lobite (Àfrica portuguesa occidental), fins a Lagos. — Fabra.

L'INSPECTOR DE L'AVIACIO FRANCESA A CONSTANTINOBLA

Praga, 12. — Un aviador francès, conegut el general Herault, inspector general de l'aviació francesa i el comandant Decroix, ha aterrat avui a les 13 a aquesta ciutat procedent de l'aeròdrom de Le Bourget, d'on havia sortit a les sis d'aquest matí.

Immediatament l'aparell s'elevà novament cap a Budapest, on aterà a les 17.

Els viatgers tenen el propòsit de prosseguir llur viatge fins a Constantinoble. — Fabra.

Lituània

DESOCORIMENT D'UNA ORGANITZACIO COMUNISTA

Kovno, 12. — La policia ha descobert una organització comunista. S'han efectuat nou detencions i en els registres practicats s'han recollit gran quantitat de fascicles i dos mil dòlars que estaven destinats a les despeses de l'organització. — Fabra.

Letònia

QUATRE MILIONS DE LATS PER A LA UNIVERSITAT DE RIGA

Riga, 12. — El testament del terratinent Mohrborg, demostra que gairebé el total de la seva fortuna, que puja a quatre milions de lats, anirà a parar a la Universitat de Riga. — Fabra.

L'or soviètic i els Estats Units

ELS 0/10 MILIONS SERAN CONFISCATS SI EL «DRESDEN» TOCA A XERBURG

París, 12. — El periòdic «New York Herald», diu que els cinc milions de dòlars or que estan camí de Rússia a bord del vaixell «Dresden», seran confiscats per la policia francesa, si el vaixell fa escala a Xerburg. — Fabra.

Les incursions dels wahabites

PROPOSITS D'INCURSIO

Bassorah, 12. — Segons les últimes informacions procedents del desert, els wahabites continuen amb uns efectius de tres a cinc mil homes.

Amb els elements efectius semblava que tenien el propòsit de preparar un incursió en direcció a Nantafik. — Fabra.

Incident polono-lituà

UNA AGENCIA LITUANA PARLA D'UNA TOPADA A LA FRONTERA PROP DE TRUMPAIAI

Kovno, 12. — L'Agència Elze publica la nota següent:

Una partida de polonesos armats intentà franquejar la línia divisòria prop de Trumpaiai. Fou rebutjada per la policia lituana.

En retirar-se els polonesos, llançaren algunes granades i feren dispar de revòlver. — Fabra.

Recerca d'un tresor

UNS ANGELESOS VAN A ARIÇA AMB MATERIAL PER A TROBAR L'OR ENTERRAT EN 1767

Londres, 12. — Comunicuen d'Arizona que una missió anglesa, proveïda d'abundant material adequat, ha arribat a aquella població per a procedir a la recerca d'un tresor que es diu fou enterrat en 1767 per uns PP. Jesuïtes expulsats del Brasil. — Fabra.

Francia

DIPUTAT COMUNISTA EMPRESONAT

París, 12. — Ha estat empresonat el diputat Vallant Couturier, per a complir a la presó de la Santé tres mesos de detenció, per les seves propostes, algunes de les quals han estat qualificades pel tribunal com a actes criminals. — Fabra.

RATIFICACIO DE L'ACORD COMERCIAL AMB SUÏSSA

París, 12. — Ha estat ratificat l'acord comercial franco-suís.

Els documents de ratificació han estat canviats avui.

El conveni entrarà en vigor el dia 15 del pròxim mes de maig. — Fabra.

DESCARRILAMENT D'UN TRAMVIA — DOS MORTS I VINT FERITS

Argel, 12. — A conseqüència del descarrilament del tramvia d'un tramvia han resultat dos morts i vint ferits. — Fabra.

Bèlgica

DESCARRILAMENT A MALMEDY ... UN MORT I DOS FERITS

Malmedy, 12. — Ha descarrilat un tren. Ha resultat un mort i dos ferits. — Fabra.

Itàlia

EL DIRIGIBLE «ITALIA» NO HA MARCAT ENCARA CAP AL POL

Milà, 12. — Contràriament a la notícia d'origen anglès segons la qual el dirigible «Italia» havia arribat a Bergen, l'aeronau, en realitat, no ha sortit de l'hangar. — Fabra.

EXPLOSIÓ D'UN OBUS A TREVISO MENTRE ERA DESCARRILAT

Trevise, 12. — Quan uns soldats descarrilaven un obús que havia estat recollit en els que foren camps de batalla, la peça feu explosió.

A conseqüència de l'explosió, han mort un oficial i tres soldats.

Hi ha, a més, sis soldats ferits. — Fabra.

Alemanya

LA PREMSA ALEMANYA PROTESTA DE LES DECLARACIONS DEL PRESIDENT DE TSCHECOSLOVÀQUIA SOBRE ELS «WENDES»

Berlin, 12. — La premsa alemanya protesta energicament contra les declaracions del President de la República tsecoeslovaca fetes en un interviu celebrat recentment, en les quals declaracions el dit personatge qualificava els anomenats «wendes», que habiten al Lusatia alemany, de «poble eslaus no al·liberat».

Els periòdics alemanys subratllen que aquest «wendes», que no passen de 20.000, es donen els mateixos aquests nom.

La Gasetta General d'Alemanya diu que no és necessari assenyalar que els «wendes» tenen llibertat de parlar la seva llengua materna i exercir tots els seus drets nacionals.

Ateix que l'actitud de Tsecoeslovàquia constitueix un greuge per al poble alemany.

Després fa una comparació entre el reduït nombre d'aquests «wendes» i els 3.800.000 alemanys que viuen a Tsecoeslovàquia.

Pregunta després per què el president tsecoeslovac no parla mai dels alemanys sudistes, no alliberats encara, als quals la República tsecoeslovaca impedeix a viva força, en terminar-se la guerra mundial, que es poguessin ajuntar al seu veritable poble que és Alemany.

Termina dient que l'opinió pública alemanya es veu en la precisió de respondre amb a la seva fortuna, que puja a quatre milions de lats, anirà a parar a la Universitat de Riga. — Fabra.

Notícies de la Península

Madrid

IMPRESSIO DE BORSA

Madrid, 12. — Reaccionen un xic els cabals públics; Bancs sostinguts; Fecunditat abandonats; Explosius retrocedeixen quicòm del que guanyaren ahir; Elèctriques en alça. Moneda estrangera irregular.

Corunya

EXTRADICACIO D'UN ARGENTÍ

Vigo, 12. — Ha arribat el comissari de policia argentí don Albert Carlos Páez amb un individu anomenat Lleó Brousin, acusat de important malversació de fons al banc Francés-Italià de Buenos Aires.

El govern espanyol ha concedit l'extradició de Brousin, el qual embarcarà amb el comissari argentí cap a Buenos Aires el pròxim dia 13 en el vapor «Alcantara».

País Basc

LA DIPUTACIO DE SANT SEBASTIA CONCEDEIX UNA SUBVENCIO I EN NEGA DUES

Sant Sebastià, 12. — En sessió celebrada per la Diputació, s'acordà concedir un crèdit de 25.000 pessetes per a l'exposició de la fira d'Indústries del mar.

Es negà una petició d'«El Debate», de Madrid, de 30.000 pessetes, per a propaganda.

També hi hagué una gran discussió amb motiu d'una proposta per a subvencionar amb 10.000 pessetes les carreres de cavalls. S'hi oposà un dels diputats i contestà un altre que raons d'alta política aconsellaven la conveniència de concedir aquesta subvenció, ja que amb això es contribuïa al foment de la cria cavallera, a la qual cosa corresponia un altre diputat que el qual feia falta fomentar la cria de guillemes.

Es rebutjà la proposta de subvenció per 15 vots contra 5.

L'EX-EMPERADRIU HA TORNAT AL SEU PALAU

Bilbao, 12. — Ha arribat a la seva residència l'ex-emperadriu Zita, després d'haver sofert una operació quirúrgica a un sanatori de Sant Sebastià. L'ex-emperadriu es troba molt millorada.

Andalusia

PROFESSORES POLONESOS A MALAGA

Màlaga, 12. — Han arribat 22 senyors professors polonesos en viatge d'estudi.

Austria

NEGOCIACIONS PER AL CONVENI COMERCIAL AMB FRANÇA

Viena, 12. — Han començat les negociacions amb l'objecte de renovar el conveni comercial amb França.

Els negociadors tracten de basar l'acord sobre el tracte recíproc de nació més afavorida. — Fabra.

Gran Bretanya

NOVA SOCIETAT FINANCIERA ANGLO-AMERICANA

Londres, 12. — S'anuncia la formació d'una nova societat financiera anglo-americana amb el nom de «Companyia financiera d'Anglaterra i l'Estat Unid».

El trust de matèries colorants «Imperial Chemical Industries Limited» i alguns financers i industrials americans, en formaran part. El capital nominal excedirà, encara que no molt, de dos milions de lliures esterlines. No es farà cap emissió pública d'acció.

Sir Alfred Mond ha declarat que la nova corporació donarà facilitats financeres a la indústria i al comerç de l'imperi britànic, Europa i Estats Units. — Fabra.

L'AVIO DE PASSATGERS BRUSSELLES-LONDRES, OAU SENSE CONSEQUENCIES

Londres, 12. — L'avió que fa el servei de passatgers entre Brussel·les i Londres s'ha vist obligat d'aterrar a causa del temps prop d'Orpington Kent. Els passatgers han continuat llur viatge a Londres en automòbil. — Fabra.

CHAMBERLAIN A HOLANDA

Londres, 12. — El senyor Austin Chamberlain, la seva esposa i els seus dos fills, han abandonat Londres aquesta nit, amb destinació a Holanda, on es dirigeixen en visita de caràcter privat. — Fabra.

Grècia

ELS INGRESSOS PUBLICS

Atenes, 12. — Els ingressos en l'exercici econòmic de 1927-28 que terminà el primer de març passat, té un excedent de 154 milions de dracmes.

Els ingressos en el mes de març, passen de mil milions. — Fabra.

Tripolitania

COMBAT A 100 KILOMETRES AL SUD DE DYRENE

Bengasi, 12. — Forces de les tropes colonials, ajudades per avions, efectuaren durant els dies 25 al 30 de març passat, una ràpida acció contra un important grup de dissidents que es trobava a uns 100 quilòmetres al sud de Dyrene i que es proposava passar a l'Egipte.

En el combat llurat, els rebels tingueren 200 morts i deixaren en poder dels italians 70 presoners i un important botí.

Els italians per llur part tingueren un soldat indígena mort i tres ferits lleugerament.

Alguns avions italians sofriren diversos impactes. — Fabra.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREHEU LA PUBLICA CIO AMB UN PRECIU O UNA FIRMA QUE ENS SIGI CONEGIDA

La situació actual

Metges barcelonins a Madrid. — Manifestacions del Sr. García Tormel. — Conferències dels doctors Mira, Bellido, Puche i Pi Sunyer

Madrid, 12. — La representació mèdica arribada aquest matí a Madrid per a establir l'intercanvi científic Madrid-Barcelona, està formada pels senyors Bellido, Puig, Pi i Sunyer, Bayo, Carrasco Formiguera, Jiménez Herrera, Castañeda, Lorenz, de No, Aladí, Rodonet, Valdeaz, Moros, Sarda, Corachan, Villardell i senyora, Cortés, Lladó, Domènch, Companys, García Tormel i senyora, Soler Dorp i senyora, Rodríguez Arias i senyora, Deuens i senyora, Ponjoan i senyora.

A l'estació esperaven els excursionistes els doctors Pittaluga, Palanca, Bravo Frías, Teresa, Oller, Satchiz Bandis i senyora, Carrasco, Cadena, Calandri, Medina, Bejarano, Coca, Fernán Pérez i molts altres.

Interrogat per un periodista el doctor García Tormel, president del Col·legi de Metges de Barcelona, ha expressat la seva satisfacció per aquest intercanvi científic, i ha afegit:

«Es necessari aquest corrent de simpatia que s'estableix entre companys de Madrid i Barcelona. Crec que sense necessitat d'organització especial, tants els metges de Madrid com els de Barcelona, han de portar a cap aquest intercanvi científic i vindrem nosaltres periòdicament a portar a la mèdica quadràgica i altres entitats les nostres treballs, i que vindran a Barcelona els metges madrilenys a exposar en aquelles Corporacions científiques el producte de llurs estudis.»

No crec — preguntà un periodista — que amb aquestes organitzacions un xic ressonants es doni a aquest intercanvi un cert estranyisme?

«En part té raó, perquè aquest intercanvi ha d'ésser fet amb la mateixa naturalitat que els metges de cada capital porten llurs comunicacions a llurs propies Acadèmies, i no solament venir, sino transmetre recíprocament llurs comunicacions.»

Aquest matí, a les onze, al saló de conferències de Sant Carles, el doctor Mira López, director de l'Institut d'Orientació Professional de Barcelona, donà la primera de la sèrie de conferències que desenvoluparan els metges catalans durant la seva estada a Madrid.

El president del Col·legi Mèdic de Madrid feu la presentació del conferenciant i féu ressaltar el lloc que ocupa entre els homes de Ciència de Catalunya.

El doctor Mira desenvolupà la seva dissertació sobre el tema «Influència de la personalitat psíquica en la fisiologia i en la patologia somàtica».

L'orador féu un estudi detingut, que la docta concurrència seguí amb gran atenció, sobre les nombroses influències exteriors i interiors que pesen constantment sobre la personalitat humana, i digué a cada moment sobre els seus futurs destins i inclinacions.

Fou molt aplaudit.

Aquesta tarda, a les set, ha continuat la sèrie de conferències dels metges catalans a la Societat de Biologia instal·lada a la Facultat de Medicina; ha dissertat en primer lloc el catedràtic de Fisiologia, de la Universitat de Barcelona, doctor Bellido, sobre la «Influència de la fisiologia en els òrgans isquèmics i en el perill».

El va seguir el professor doctor Puche, qui parlà sobre «El lligam dels conductes pancreàtics i funció insular del pàncreas».

Després, donà una conferència el doctor Pi Sunyer Bayo, sobre el tema: «La regulació cervical dels reflex postals».

El Col·legi de Metges de Madrid obsequia aquesta nit amb un banquet a l'Hotel Ritz els seus companys de la comissió catalana.

El programa per a demà és el següent: A les deu del matí, a Sant Carles, conferència del doctor Manuel Corachan, sobre el tema: «Artropaties en general. No procediment d'artropaties del colze». Presentarà el conferenciant el doctor Cardenal.

A les onze, sortida de Sant Carles per a visitar els sanatoris del Guadarrama, en començament. A les set de la tarda, a la Residència d'Estudiants, el qual local ha estat editat per aquest acte de l'intercanvi, conferència del doctor Arias, sobre «Higiene mental a Espanya i el futur Congrés de Washington».

A les deu de la nit, sessió extraordinària a l'Acadèmia Mèdico-Quirúrgica.

Dia 14: a dos quarts d'onze del matí, conferència del doctor Vilens Carulla a Sant Carles; a dos quarts de dotze del matí, sessió científica a l'Hospital; a dos quarts de dotze de la tarda, conferència del doctor Mira al Col·legi de Metges; a dos quarts d'onze, sessió científica a la Societat de Ginecologia.

Dia 15: Excursió a Toledo.

Una conferència de Lluís de Zulueta

DARRERES INFORMACIONS

Servei Meteorològic de Catalunya

Situació general atmosfèrica d'Euro-
pa a les set hores del dia 12 d'abril
de 1928:

Domina, per la part major dels països occidentals, temps variable i in-
segur amb abundants boires, a ex-
cepció dels voltants del Mediterrani,
on regna bon temps amb cel serè.

Al mar: Balcis i Europa Central,
s'ha establert una ona de fred amb
vents del primer quadrant, que dona
lloc a pluges i nevades a Alemanya i
Txecoslovàquia.

Estat del temps a Catalunya a les
vuit hores

El temps és bo per tota la regió,
amb cel completament serè i vents
fluïds de direcció variable.

La temperatura màxima d'ahir,
fou de 22 graus a Tortosa, i la mí-
nima de 4 graus sota zero a l'Estat-
gent.

Lluís Bello

En el ràpid de Madrid arribarà
aquesta nit a Barcelona, procedent
de Saragossa, on ha donat una con-
ferència, l'il·lustre periodista Lluís
Bello.

Jove mort per un auto

Aquesta tarda, al Passeig de Gràcia,
xamfrà al carrer de València, un
automòbil particular, el número
1.268, guiat pel seu propietari Jaume
Sàez, ha atropellat un jove qui anava
en bicicleta, el qual ha mort a con-
seqüència de les ferides rebudes.
S'ignora el nom de l'esmentat jove,
qui aparentava tenir uns 18 anys.

Els grans vols

La gesta del «Bremen»

EL CURS DEL VOL

Londres, 12. — A primeres hores
del matí d'avui no es tenien noves
notícies del «Bremen», després de les
últimes comunicades ahir passada,
segons les quals l'avió havia estat
vist a uns 900 milles de la costa
irlandesa, volant normalment.

El temps, molt favorable en el mo-
ment de partir, ha empitjorat des-
prés al centre de l'Atlàntic i més
especialment a Nova Anglaterra i
Terranova.

Durant la nit, sobre Halifax, es
desencadenà una veritable tempesta
que ha amenaçat durant la matinal.

La falta de notícies durant la nit
no causa cap inquietud, perquè el
«Bremen» no té aparell de telegrafia
sense fil, i, per tant, no ha pogut
transmetre cap classe de notícies.

Fabra.

LA IMPRESSIÓ ALS ESTATS UNITS

Nova York, 12. — El vol dels avia-
dors alemanys ha causat molta im-
pressió a tot el país.

Unanimitat es reconeix que el
«Bremen» té moltes més probabilitats
d'èxit que els altres, desgraciats in-
tents. A la Wall Street, on tot es re-
sumeix a apostes, es jugaven una
probabilitat d'èxit contra sis de tra-
cas, essent així que en la templa-
tiva anterior no es jugava sinó un
contra cent.

Si l'èxit acompanya els aviadors
alemanys, aquests poden arribar a
Nova York a última hora de la tar-
da d'avui. Seran, sens dubte, objecte
d'una gran rebuda. — Fabra.

ELS PREPARATIS FOREN FETS

AMB EXTRAORDINÀRIA RESERVA

Londres, 12. — Els preparatius de
la partida del «Bremen», així com
tot el referent a aquest vol, es por-
taren amb una extraordinària reser-
va. Moltes de les característiques
del «Bremen» són poc conegudes per
aquesta raó. Demà, l'aparell princi-
pal ha sofert moltes modificacions.

El nom i qualitat dels passat-
gers havia estat també objecte de
misteri, i s'arribà a dir que sota el
nom del baró Hünenfeld s'amagava
la persona de l'ex-kronprinz. En res-
tat, les persones a bord de l'aparell
són l'alemany Kohel, l'irlandès
Fitz Maurice i l'espanyol baró. Els
dos primers són asos de la guerra.

Quant a l'aparell, és un monopla-
n, en alumini, prové d'un
motor de 220 cavalls i amb un pes,
en el moment de partir, de cinc to-
nes. Pot volar a 185 quilòmetres per
hora i porta essència per a man-
tenir-se a l'aire de 40 a 50 hores se-
güides. — Fabra.

BONES CONDICIONS ATMOSFÈRI- QUES

Nova York, 12. — El temps que
havia donat motiu a preocupació, a
partir de mitja nit, començà a abo-
nancar com per miracle. El cel era
clar i les estrelles es divisaren mag-
níficament abans de fer-se de dia.

A les costes del Canadà el temps
s'ha mostrat igualment favorable i
per altra part les notícies de Terra-
nova, acusaven les mateixes impres-
sions, amb la qual cosa es conside-
ra que l'avió «Bremen» haurà pogut
mantenir-se a l'aire, en condicions
sumament avantatjoses, pel que és
referenciat a l'estat atmosfèric.

S'espera amb ansietat la seva ar-
ribada a les costes americanes, car
des de la seva sortida d'Irlanda que
no s'ha rebut cap nova notícia del
«Bremen».

El comandant Byrd, en unes de-
claracions fetes a la premsa, es mostrà
optimista i confia que el «Bremen»
arribarà a bon port.

clara i les condicions atmosfèriques
favorables per als aviadors del «Bre-
men».

Fins el moment no s'ha rebut cap
nou detall del vol d'aquests últims.
— Fabra.

EL TEMPS A SAN JUAN DE TER- RANOVA

San Juan de Terranova, 12. — A
dos quarts de quatre d'aquesta ma-
tinada (hora local), el temps era molt
clar, amb vent debil del Nord-Oest.

Aquesta hora no es tenien noti-
cies dels aviadors del «Bremen».

— Fabra.

EL «BREMEN» HA TRAVESSAT L'AT- LÀNTIC

Nova York, 12. — L'Agència «Can-
adian Press» anuncia que el «Bremen»
ha passat ja sobre Kingston, Nova
Escòcia. — Fabra.

El vol Costes i Le Brix

COSTES I LE BRIX A BEYRUTH

Beyruth, 12. — A les cinc de la
matinalda han arribat els aviadors
Costes i Le Brix, per a seguir avui
mateix llur vol en direcció a París.

— Fabra.

L'atemptat de Milà

MANIFESTACIONS. — ELS MORTS

SON SETZE.

Roma, 12. — Amb motiu de l'atemptat
de Milà, ha tingut lloc a tot Itàlia
i especialment en aquella ciutat,
grans manifestacions de simpatia i
lleialtat al rei i al feixisme.

Les notícies de Milà diuen que el
nombre de morts arriba actualment
a 16. Entre aquests hi ha 6 soldats,
4 nens i 2 religiosos.

El Govern ha ordenat que un tri-
bunal militar extraordinari es tras-
lladi immediatament a Milà per a
instruir el corresponent sumari.

La premsa italiana, unanimitat,
manifestava la seva indignació per l'at-
temptat i condemnava la covardia que
representa. Reclama un sever càstig
contra els criminals i afirma energè-
ticament que el feixisme, contra el qual
sembla dirigida l'agressió, no es deu-
xarà intimidar per les ferocitats
dels enemics del règim.

La policia segueix investigant per
a trobar els autors del crim. La cen-
sura no permet publicar notícies res-
pecte a aquests treballs. — Fabra.

LA REPRESSIÓ

Milà, 12. — Han estat practicades
nombreuses detencions.

S'ha anunciat que les persones que re-
sultin culpables d'haver tingut al-
guna intervenció en l'atemptat de
la plaça de Juli Cèsar, seran jut-
jades com a promotores d'insurrec-
ció civil, sedició i saqueig i no com
autors d'un atemptat contra una per-
sona reial. — Fabra.

LA PREMSA DE PARÍS

París, 12. — Els diaris reproveixen
qualifiquen d'odiós i covard. Recor-
den la fidelitat del rei durant la
unanimet l'atemptat de Milà, que
gran guerra i expressen llur con-
dol per les nombroses víctimes. —
Fabra.

UN ANONIM

Milà, 12. — Els diaris diuen que el
dia 11 del corrent la policia rebé un
anònim anunciant que es preparava
un atemptat terrible planejat pels
anarquistes.

La policia prengué minucioses pre-
caucions, però fou impossible d'evitar
un atemptat preparat tan hàbilment.

— Fabra.

EL CONDOLENCI DE FRANÇA

París, 12. — Un representant del
ministre de Negocis Estrangers ha
estat a l'ambaixada d'Itàlia per a
constatar, en nom del Govern francès,
per felicitar l'ambaixador, comte Mon-
tigny, el rei d'Itàlia escapat a l'atemptat
de Milà. — Fabra.

Les lluites de Mèxic

AFUSELLAMENT D'UN SACERDOT

París, 12. — Segons telegrams que
ha rebut de Mèxic, el «New York He-
rald», el sacerdot Pedrosa, cap de
la rebellió a l'Estat de Jalisco, ha es-
tat jutjat sumaríssim. — Fabra.

UNA DECLARACIÓ DEL GENERAL OBREGON

Londres, 12. — El corresponent del
«Daily Express» a Mèxic, diu que el
general Obregon ha declarat que
l'agitació que s'observa en alguns
hores del país i que reporta la de-
guda repressió per part dels federals,
cessarà així que la clerecia es limi-
ti a observar i respectar les lleis del
país. — Fabra.

La repressió del comu- nisme al Japó

NOVES DETENCIIONS

Toquio, 12. — La policia ha con-
tinuat practicant detencions de comu-
nistes sospitosos d'haver partici-
pat en el complot recentment desco-
bert. La policia, tenint notícia de que
se celebrava una reunió clandestina
en un centre d'aquesta capital per a
reorganitzar la Lliga Obrera, re-
centment dissolta, es presentà de
sobte i aconseguí detenir dotze mem-
bres del Consell de l'esmentada as-
sociació. — Fabra.

Estats Units

LA CRIMINALITAT A NOVA YORK

Londres, 12. — Segons comuni-
quen al «Daily Telegraph», des de
Nova York, les autoritats observen
que s'ha notat un fort increment
en la criminalitat durant l'any pas-
sat. — Fabra.

BORSA DE BARCELONA

13 D'ABRIL DE 1928

VALORS A TERME:

Sessió del matí, al Casino Mercantil, a fi de mes: S'opera de Nords de 123'25 a 123'50, Alacants a 122'00, Andalusos
de 81'00 a 75'15 i a 78'50, Orensas de 40'00 a 34'00 i a 33'00, Transversal a 47'00, Colònia de 139'25 a 135'00 i a 137'00,
a 83'00, Felgueras de 83'00 a 79'50, i Deute interior de 75'30 a 75'50 i a 75'25.

Sessió de tarda, a fi de mes: Es fa de Nords de 121'40 a 121'45 i a 121'30, Alacants de 121'60 a 121'50, Andalusos
de 80'00 a 79'50 i a 81'75, i de tanca a 82'40, Orensas de 40'35 a 41'45 i a 39'30, Gran Metropolita a 35'50, Transversal
a 46'50 i a 45'50, Colònia de 137'50 a 138'00 i a 135'25, Banc de Catalunya de 128'00 a 129'00 i a 125'40, Agües de 235'00
a 234'00, Docs a 27'50, C.H.A.D.E. de 905'30 a 892'00, «Chade» sèrie D (noves) de 176'00 a 178'00, Hulleres de 128'00
a 122'00 i a 124'50, Explosius a 174'00 i a 175'00, Felgueras de 80'00 a 78'50, Deute interior de 75'15 a 75'35 i a 75'30,
i Deute Amortitzable 3 per 100 de 75'35 a 79'00.

Warren sueto de la tarda. — Al Casino Mercantil, a fi de mes: S'ha fet de Nords a 122'83, Alacants a 121'00,
Andalusos a 80'40, Transversal a 44'75, Colònia a 137'00, Banc de Catalunya a 125'50, C.H.A.D.E. a 893'00, i Deute
Amortitzable 3 per 100 a 78'70.

Francs, 23'55; suïssos, 114'90; belgues, 83'30; lliures, 29'105; dòlars, 5'9575; pesos argentins, 2'54
marcs or, 1'4275.

Afganistan i els Soviets

UNA LÍNIA AERIA

Londres, 12. — El «Daily Telegraph»
creu saber llur entre els governs de
l'Afganistan i els Soviets s'ha signat
una convenció per a l'establiment
d'una línia aèria que unirà els dos
països. — Fabra.

Francia

CARREGAMENT D'OR A L'HAVRE

L'Havre, 12. — Ha arribat un car-
regament de lingots d'or per valor de
10.938.218 dòlars, destinats al Banc
de França. — Fabra.

Itàlia

EL VIATGE DE MOBILE AL POL NORD. — TOT ESTÀ A PUNT

Milà, 12. — El general Nobile ha
donat les últimes instruccions per a
la partida del dirigible «Italia», cap
al Pol Nord. L'«Italia» està comple-
tament preparat per a marxar. Tot
depèn ara dels informes meteorolò-
gics que pel moment són desfavora-
bles. — Fabra.

ZALEWSKI CAP A ROMA

Veneçia, 12. — El senyor Zalewski
ha sortit cap a Roma, on s'entrevista-
rà amb el Duce. — Fabra.

EL CONSELL FEIXISTA

Roma, 12. — El Gran Consell fei-
xista s'ha reunit sota la presiden-
cia de Mussolini. S'ha acordat pro-
clamar l'estat de guerra a Milà. —
Fabra.

Gran Bretanya

MINISTRE A ALBANIA

Londres, 12. — L'encarregat brità-
nic de Negocis a Moscou, Mr. Hodg-
son, ha estat nomenat ministre a
Albania. — Fabra.

EL VOL DEL SOTS-SECRETARI D'AERONAUTICA

Londres, 12. — L'avió en el qual
ha retornat de Nàpols el sots-secre-
tari britànic d'Aeronautica, Sir Phi-
lip Easson, anava pilotat per l'aviador
italià marquès de Pinedo. — Fabra.

ELS DECRETES SOBRE EL SUCRE

Londres, 12. — El «Morning Post»
creu saber que en el pròxim presu-
post es reduiran considerablement
els drets sobre l'entrada del sucre. —
Fabra.

Suècia

AMBAIXADOR A BELGICA

Estocolm, 12. — El ministre del Ja-
pó, senyor Matsunomaga, ha estat
nomenat ambaixador de Bèlgica. —
Fabra.

Grècia

UNA CONSPIRACIÓ MILITAR SENSE CONSEQUENCIES. — PANCA- LOS SERA TORNAT A ORETA

Atenes, 12. — Ahir fou descoberta
una conspiració militar amb vistes
al restabliment de la dictadura de
Pangalos.

El Govern ha concedit poca impor-
tancia a aquest assumpte. No ob-
stant, tres tinentes i set sots-oficials
complicats en el complot, seran sot-
mesos a un Consell de guerra.

Pangalos, per acord del Govern,
serà portat novament, avui, a la
foratxa de Creta, d'on havia estat
traslladat per a respondre a la in-
formació oberta pel Parlament, per
a depurar les seves responsabilitats
durant el règim de la seva dictadura.

— Fabra.

Turquia

LA DUANA D'ESMIRNA

Esmirna, 12. — L'edifici de la duana
d'aquesta ciutat ha estat tanca-
t i declarat en estat ruïnós, a causa
dels dnyos soferts durant els últims
terratrèmols. — Fabra.

Canadà

TRACTATS COMERCIALS

Ottawa, 12. — En el projecte que
s'ha sotmès a la Cambra dels Co-
muns del Canadà per a l'aprovació
del tractat comercial amb Txecoslo-
vàquia, es fa notar que els articles
canadenques rebran el tracte de nació
més afavorida, a canvi de concedir
per als productes txecoslovacs una
tarifa intermèdia.

També es demanarà a la Cambra
que ratifiqui en iguals condicions
els tractats de comerç amb Estònia,
Hongria, Letònia, Lituània, Portugal,
Romania, Iugoslàvia, i els quals països
redueixin en alguns casos del 50
per 100 els actuals aranzels de
venuda per les mercaderies proce-
dents del Canadà.

Es considera que aquests tractats
afavoriran considerablement l'expor-
tació de blat, peix i altres articles
perparats en el país. — Fabra.

La situació actual

Visites al ministre de Finances

Madrid, 12. — Han visitat aquest
matí el ministre de Finances, el di-
rector general de l'Agrupació nacio-
nal de propietaris, per a sotmetre a
judici sobre el cap del Govern, el di-
rector general de la dita societat, el
delegat regi per a la
repressió del contraban, senyor Cruz
Conde, i una Comissió de mitges de
bainearis.

Despatx amb el cap del Govern

Madrid, 12. — Despatxaren aquest
matí amb el cap del Govern, els mi-
nistres de Foment i Marina, i el vi-
ce-president del consell de l'Econo-
mia Nacional.

Després el visitaren l'almirall an-
gès Mr. Beatt, acompanyat del mi-
nistre de Marina senyor Cornejo, i el
cap superior d'aviació anglesa Mr.
Branker, acompanyat del cap d'avi-
ació espanyola, general Soriano.

A les tres de la tarda, rebé l'alcal-
de d'Irén, amb una comissió, i
després de quatre hores d'assistència a la
reunió, que se celebra a l'A-
juntament, a honor dels delegats es-
trangers, amb motiu del Centenari de
Goya.

El Crèdit agrícola

Madrid, 12. — En la reunió celebra-
da pel Comitè executiu del servei del
Crèdit agrícola, s'ha acordat la con-
cessió de préstecs amb garantia de
blat, arros i oli, per valor de 22.950
pesetes, i una altra de 33.000 pesetes
al Sindicat agrícola de Sant Isidre
de Mústoles.

S'aprova el presupost dels flagells
del camp, a la província de Palència.

Visita al ministre de Foment

Madrid, 12. — El ministre de Fo-
ment ha rebut una nombrosa comis-
ió d'alcaldes de la província de Ma-
drid, interessats en la construcció del
ferrocarril directe Madrid-Bugos, que
soliciten que es comenci de seguida
la construcció del primer tros.

Judici contradictori

Madrid, 12. — El «Diario Oficial de
Guerra», publica una circular, obrint
judici contradictori per a concedir
recompensa pels serveis prestats per
a la consolidació de la pau al Mar-
roc, a diversos caps, aduats al tinent
coronel Varela, tinent coronel Capaz
i comandant López Bravo.

Ha estat destinat a la Direcció Su-
perior d'Aeronautica, el comandant
don Ramon Franco.

Felix Azzati operat

Madrid, 12. — En el Senador de
Villaur, aquest matí ha estat ope-
rat l'ex-diputat republicà valencià
don Felix Azzati.

Ha realitzat la intervenció quirúr-
gica el doctor Tapia, ajudat pels
doctors Acosta, Carrera i Tapia (fill).

L'operació, que ha consistit en l'ex-
tirpació total de la laringe, afectada
de càncer, ha durat una hora i mitja.

Durant l'operació es trobava pre-
sent la muller d'Azzati i els seus fills
Renà i Nestor.

Un telegrama de Victor Manuel

Madrid, 12. — A Palau s'ha rebut
un telegrama del rei Victor Manuel
d'Itàlia, agraint el que ahir la van
transmetre els reis d'Espanya, ex-
pressant el sentiment per l'atemptat de
Milà.

Notes del Palau

Madrid, 12. — Don Alfons ha rebut
en audiència el bisbe de Madrid.

Aquest ha complimentat després la
reina donya Victòria.

Donya Victòria ha rebut la prin-
cesa Francisca de Hohenlohe.

Amb motiu de la festivitat de Sant
Hermenegild, patró del Cos d'Alabarders,
a la capella de Palau s'ha ce-
lebrat una solemnitat religiosa.

Ultra els alabarders en actu, hi
han assistit els generals Cavalcanti,
Ceballos, Montero, oficials menors i
guardies reials.

La banda d'alabarders ha inter-
pretat diverses composicions, i en el
moment d'alçar ha estat tocada la
marxa granadera.

Després de la missa, el cos d'Ala-
barders ha format a les galeries, so-
ta el manament del Rei.

Les reines, han estat complimenta-
des pels guardies menors i guardies
reials.

Don Alfons, després, ha rebut els
oficials menors, tant en actu com
retrats, i el general Berenguer ha
pronunciat un patriòtic discurs, el
qual ha estat contestat amb algunes
paraules d'afecte pels monarca.

Al migdia don Alfons ha presidit
el banquet amb els quals els oficials
celebren el sant del seu Patró.

L'enquesta de «El Sol» sobre delícies de premsa.

— Opinió del senyor To-
más Maestre

Madrid, 12. — En l'enquesta oberta

en «El Sol», sobre els delícies de premsa en el nou Codi Penal, ha constatat avui en primer terme don Tomás Maestre, que diu:

«Segons el meu modestíssim pa-
rer, n'hi haurà prou amb que l'esta-
tu de premsa contingui dos articles
solament: un del codi substantiu i
un altre de la llei processal; arti-
cles, que no fregaran tan sols la
intangible i sobirana llibertat de crí-
tica del periòdic.

Em permeto esboçar aquests dos
articles:

Article primer: La premsa està obli-
gada a dir sempre la veritat amb re-
lació als fets.

No excusaran d'aquest deure les
«multituds» corrents de «se dice»,
«nos aseguran», «suponemos»

Tribunals

ASSEMBLAMENT PER A DEMÀ

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Audiència. — Mañana. — Benet Pascual contra Vicens Zuarín. Sala segona. — Oest. — Menor. — Antoni Rosés contra Agustí Cases.

Tribunal Contenciosos. — Uafel Lluís contra L'Administració.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Sala primera. Audiència. — Un oral per estal contra Gustau Garcia i dos incidents.

Sala segona. — Concepció. — Un oral per alment de bens contra Ramon Pons.

Oest. Dos orals per desobediència i lesions contra Eugeni Gómez i Vicens Izquierdo.

Sala tercera. Sud. — Dos orals per injúries i estafa contra Joan Baster i Josep M. Sanz.

Hospital. — Un oral per ús de nom suposat contra Maria Fernández.

Sala quarta. — Terrassa i Universitat. — Un oral contra la salut pública contra Enric Ortells i dos per estafa contra Genar Martín i Enric Oñate.

TRIBUNAL INDUSTRIAL

Avantjudici a les deus. — Núm. 461: per reclamació de sous de l'obra Nu-mil (el contra el patró Angel Ballas-ter). — Núm. 462: per accident del treball de l'obra Felix Puig contra el patró J. Sensat i fills. — Núm. 463: per reclamació de sous de l'obra Trinitat Prats contra el patró Vidua de Marín. — Núm. 464: per col·lació de sous de l'obra Isaac Fons contra el patró Huc Kattiwinkel. — Núm. 465: per reclamació de sous de l'obra Just Mamorós i altres contra el patró Manuel Agudo.

Judici a dos quarts d'onze. — Núm. 91: per accident del treball de l'obra Jesús Manzanares contra el patró L'auxiliar de la Consuació i Mútu General. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A les onze. Núm. 184: per reclama-ció de sous de l'obra Josep M. Badia contra el patró Auto Energía Eléctrica. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A un quart de dotze. — Núm. 319: per reclamació de sous de l'obra Manuel Gómez contra el patró Val-entí Vallhonrat. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A dos quarts de dotze. — Número 320: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A tres quarts de dotze. — Número 321: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A quatre quarts de dotze. — Número 322: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A cinc quarts de dotze. — Número 323: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A sis quarts de dotze. — Número 324: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A set quarts de dotze. — Número 325: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A vuit quarts de dotze. — Número 326: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A nou quarts de dotze. — Número 327: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A deu quarts de dotze. — Número 328: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A onze quarts de dotze. — Número 329: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A dotze quarts de dotze. — Número 330: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A tretze quarts de dotze. — Número 331: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A catorze quarts de dotze. — Número 332: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A quinze quarts de dotze. — Número 333: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A setze quarts de dotze. — Número 334: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A disset quarts de dotze. — Número 335: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A divuit quarts de dotze. — Número 336: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A dinou quarts de dotze. — Número 337: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A vint quarts de dotze. — Número 338: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A vint-i-un quarts de dotze. — Número 339: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A vint-i-dos quarts de dotze. — Número 340: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A vint-i-tres quarts de dotze. — Número 341: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A vint-i-quatre quarts de dotze. — Número 342: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A vint-i-cinc quarts de dotze. — Número 343: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A vint-i-sis quarts de dotze. — Número 344: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A vint-i-set quarts de dotze. — Número 345: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A vint-i-vuit quarts de dotze. — Número 346: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A vint-i-nou quarts de dotze. — Número 347: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A trenta quarts de dotze. — Número 348: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A trenta-i-un quarts de dotze. — Número 349: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A trenta-i-dos quarts de dotze. — Número 350: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A trenta-i-tres quarts de dotze. — Número 351: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A trenta-i-quatre quarts de dotze. — Número 352: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A trenta-i-cinc quarts de dotze. — Número 353: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A trenta-i-sis quarts de dotze. — Número 354: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A trenta-i-set quarts de dotze. — Número 355: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A trenta-i-vuit quarts de dotze. — Número 356: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

A trenta-i-nou quarts de dotze. — Número 357: per reclamació de sous de l'obra Miquel Palau contra el patró Ramon Busquet. Jurats: patrons Ar-jalaguet, Ruiz i Ferré; obrers: Pons, Villalobó i Rodríguez.

Vida marítima i comercial

MOVIMENT DEL PORT

ENTRADES

De Tarragona, pailebot «Paquito Villanueva», amb efectes.

De Palma, pailebot «Mallorquín», amb efectes.

De Mahó, vapor correu «Monte To-ro», amb 43 passatgers, càrrega i correspondència.

De Palma, vapor correu «Mallorca», amb 22 passatgers, càrrega i correspondència.

De Hamburg i escales, vapor danès «Polonia», amb 17 passatgers per al port i 299 turistes.

De Mogador i Tarragona, vapor an-glès «Pacheco», amb càrrega gene-ral.

D'Agulhas, vapor «Manuela C. de R.», amb 71 passatgers i càrrega di-versa.

De Castelló, vapor «Virgen de Africa», amb 24 passatgers i càrrega general.

De Cefte, vapor «Ciutat de Reus», amb càrrega diversa.

De Rosas, vapor «Anelita I», amb càrrega diversa.

De Sevilla, Cádiz i Màlaga, vapor «Reina Maria Cristina», amb 27 turistes per al port i 23 de transit.

De Vinaròs, llagut «Trinidad Con-cepção», amb efectes.

De Palamós, pailebot «Joven Pa-quito», amb efectes.

SORTIDES

Cap a Llíria, vapor anglès «Alba-ha», amb carbó i càrrega de transi-t.

Cap a Gènova, vapor anglès «Per-layo», de transit.

Cap a Montecarlo, vapor danès «Polonia», amb 299 turistes.

Cap a València, vapor noruec «Se-villa», de transit.

Cap a Londres, vapor noruec «Ar-nold», amb càrrega general.

Cap a Tarragona, vapor belga «Sag III», amb càrrega general.

Cap a Tarragona, vapor belga «Sag III», amb càrrega general.

Cap a València, pailebot «Ro-ros», amb ciment.

Cap a Marsella, iacht «Reina Ma-ria Cristina», amb turistes.

Cap a Philippeville, veler italià «Sanmichele», en llaut.

Cap a Mahó, vapor correu «Mahón», amb passatgers, càrrega i correspon-dència.

Cap a la Mar, pesquer «Francis-co», amb el seu equip.

Cap a Vinaròs, llagut «Pepito», amb efectes.

Cap a València, vapor noruec «Ringfons», en llaut.

TRAPE DE PASSATGES I CARREGA

A primeres hores d'aquest mati, ha arribat directe de Mahó el va-por correu «Monte Toro», amb 43 passatgers, la correspondència i càrrega abundant de bestiar llana-ri, cables d'arranc, formatge, calçat, envasos buits i altres efectes. Aquest vapor sortirà dimarts a la tarda cap a Alcúdia i Mahó.

A l'hora d'ahir, ha entrat al nostre port el vapor correu «Ma-lorca», procedent de Mallorca, amb 22 passatgers, la correspondència i 107 tones de patates, peix fresc, llumins, embutits, gables d'aviram, caixes d'ous, bonitats, flassades de llana, calçat, teixits, vidre buit, en-vasos i 230 caps de bestiar llana-ri. Aquest vapor sortirà dimarts a la nit cap a la seva procedència.

El vapor «Virgen de Africa», ha portat de Castelló 24 passatgers i 33 tones de taronja, 6 de fruites seques, 10 de rajoles de València, 10 d'aprovendes, 6 d'envasos de ceres i 60 de garrofers. Ha amarat al moll d'Espanya N. per a ves-carregar.

D'Agulhas ha arribat el vapor «Manuela C. de R.», en viatge extra-or-dinari, amb 71 passatgers i gran quantitat de caps de bestiar llana-ri. Després d'haver descarregat i pren-

dre les mercaderies que té disposi-des, surt cap a Cartagena.

Prop de dos quarts d'onze del mati, ha retornat del seu viatge ru-rístic a Sevilla, Cádiz i Màlaga, el iacht «Reina Maria Cristina», el qual ha amarat davant l'estació ma-rítima. Després de desembarcar 27 passatgers, ha sortit a la tarda cap a Marsella.

El magnífic vapor danès «Pol-o-nia», ha arribat a les set del mati en viatge de turisme des d'Ham-burg i escales, amb 299 expedicio-naris. A les cinc de la tarda ha continuat el seu viatge a Monte-carlo.

Canvi de comandament

Per comandament de Marina han estat autoritzats els canvis de capità dels vapors «San Carlos» i «Reina Maria Cristina», a favor de don An-toni Marina Malats, d'aquesta ins-crípció marítima i don Joan Oslé de la Puente, de la de Cádiz, res-pectivament.

EL TEMPS

Barcelona. — Ha transcorregut el dia d'avui amb cel gairebé clar, els horitzons boirosos, vent del S. O. i mar rulla.

TELEGRAMS SEMAFORICS

Diu el guàrdia del Senador de Cap Bagur, que en aquelles costes han regnat ventoleres del N. mar rulla, cel gairebé clar i els horitzons boi-rosos.

El de Bajoli comunica que el vent ha estat de l'O. fresc, mar amb tri-ángul, cel gairebé clar i els horitzons boi-rosos.

El de Tarifa ha telegrafiat que en aquells indrets el vent és N. N. O. flux, mar plana, cel gairebé clar i els horitzons boirosos.

L'Observatori de Madrid anuncia pluges a Cantàbria.

CAMBRA DE COMERÇ I NAVEGACIO DE BARCELONA

Durant el corrent mes d'abril estan exposades a la Cambra de Comerç i Navegació tots els dies feiners de deu a una i de tres a sis les llistes electo-ral de la Corporació corresponents al 1er i 2n, per tal que els interesats puguin examinar-les i formular les reclamacions que creguin perti-nents.

INFORMACIONS GENERALS DE COMERS

SON FACILITADES

AMB TOTA EXACTITUT

PER L'EMPRESA

BARCELONA MADRID - VALENCIA

Espectacles

Gran Teatre del Liceu

Demà, dissabte, debut de la céle-bre Companyia de Balls Vienesos. CARNAVAL. LA LEGENDA DE JO-SEP I LA PRINCESA DEL TAGRAN. Dimenge, tarda, segona de BALLS VIENESOS. Carnaval i la llegenda de Josep i la Princesa del Tagran.

Teatre Català Novetats

Directió: Montero. Primera actriu: J. Tapiés. Primer actor: R. Martori

Aquesta nit, a tres quarts de deu, Funció extraordinària a honor i be-nefici de

JOSEFINA TAPIAS

amb la seva genial creació

Maria Lluïsa i els seus pretendents

del mestre Pons i Pagès. Lectura de poesies selectes per JOSEFINA TA-PIAS. Demà, primera estrena en fun-ció de tarda.

T'AGRADA LA MEVA DONA?

divertida comedia de Montero. Nit, l'exit dels exits, MARIA LLUISA I ELS SEUS PRETENDENTS. Dimen-ge, a dos quarts de quatre, L'obra maestra de Folch i Torres, LA VEN-TAFOCS. A tres quarts de sis i nit, l'exit del dia, MARIA LLUISA I ELS SEUS PRETENDENTS. Llegiu l'anun-ci de la companyia Francesca. Es despatxa a comptaduria.

TEATRE CATALA ROMEA

Companyia VILA-DAVI. Primera actriu: Maria Vila. Primers actors: Davi i Nolla.

Avui, divendres, Nit, a les deu. El grandios exit, L'HEREU RIERA. Demà, tarda, a les cinc. Nit, a les deu, ASSOCIACIO DE MERCERS. L'e-xit dels exits, L'HEREU RIERA. Dim-enge, tarda, a dos quarts de qua-tre, LA PRINCESA BLANCA-NEUS. Dimarts, 17. Esdeveniment sensacio-nal. Funció a honor i benefici de PIUS DAVI. LES GARSSES, d'ignasi Iglesias. A CAT. ANTIQUARI, de Santiago Russinyol.

Es despatxa a comptaduria.

Teatre Eldorado

Gran companyia dramàtica de LOLA MEMBRIVES

Avui, divendres, 13 d'abril de 1928. Nit, a un quart d'onze. Estrena de la comèdia en tres actes, en vers, original de MANUEL I ANTONI MA-CHADO.

Las adelfas

Avui, divendres, tarda, a les cinc amb assistència dels autors. Prota-gonista: LOLA MEMBRIVES.

Teatre Novetats

del 4 al 7 de maig

GRAN GALE KARSENTY DE COMEDIE FRANCAISE

4 soires. 2 matins per les célebres artistes

HARRY BAUR

ANDREA PASCAL

Companyia de primerissim ordre. Repertori modern dels grans exits de la temporada a París. «En sol-pe-JAZZ», «SAMSON», «VIENT DE PA-RAITRE», «LE GREUICHON DELI-CAT», «En matins: L'HOMME DE L'HISPANO», «M. ET. MME UN TEL», «Toilettes» dels primers mo-distos de París.

Als senyors abonats a l'òltime Companyia Francesca, els seran re-servats llurs localitats fins el dia

19. Encomenades a l'Administració. De-maneu programes.

Teatre Poliorama

Directió: EMPRESA TEATRE LARA de Madrid. Companyia IRENE LO-PEZ HEREDIA

Avui, nit, a les deu: EL CABALLERO VARONA. Demà, dissabte, tarda, a un quart de sis. EL CABALLERO VA-RONA. Nit, a les deu, LADY FREDE-RICK. Creació d'IRENE LOPEZ HE-REDIA.

Teatre Còmic

Empesa: Manuel SUGRANYES

COMPANIA LIRICA ESPANYOLA

d'EUGENI CASALS en la qual figura EMILI SAGI-BARBA

Avui, nit, a les deu. Presentació de MATILDE ROSSY, present-hi part SAGI-BARBA.

La del soto del parral

Butaques a 5 pessetes. Seients nu-merats, 2 pessetes. General, 1 pes-seta. Demà, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc. LA VENTA DE DON QUIJOTE I LA DEL SOTO DEL PAR-RAL. Nit, a les deu. LA DEL SOTO DE PARRAL.

Teatre Nou

Director d'escena: DOUGLASS

Avui, divendres, 13 d'abril, 46 re-pren-tació del grandios espectral

COCKTAILS DEL NOU

amb els nous quadros de sorolls exit.

BABILONIA

AL CARRER

LE CHIFFONIER

OLAREL COCKTAIL

EL MANTON DE MANILA

I el divertit entremig

BOMBA VA!

per DOUGLASS I senyores del con-junt, amb presents per al públic.

Demà, dissabte, 14 de maig, GRANS FUNCIONS tarda i nit.

Es despatxa a comptaduria.

Teatre Victòria

GRANDIOSA COMPANYIA LIRICA dels EMINENTS CANTANTS CAUA-LIE I VENDRELL

Aquesta nit, a les deu. L'obra en tres actes:

DORA FRANCISQUITA

per EMILI VENDRELL. Demà, dissab-te, nit, estrena definitivament de

LAS ALONDROS

Dirigirà l'orquestra el seu autor i copulissim mestre JACINT GUER-REIRO

Teatre Barcelona

Companyia de comèdia

SANCHEZ-ARINO

